

Zavezniki na potu proti Berlinu

DEVET ARMAD PRODIRA V ZAPADNO NEMČIJO; RUSKI PRITISK Z VZHODA

Pariz, Francija. — Uspehi zaveznških armad na zapadni fronti v Nemčiji so vsestransko narasli. Kolikor dosedaj znano je že devet zaveznških armad preko Rene. Kanadska in angleška armada sta prodrla do blizu 60 milj vzhodno od Rene. Angleška druga armada pravi vest, da je osvojila vse obrambne točke in da je ji zdaj odprta pot proti Berlinu preko severne Nemčije. Deveta armada je prodrla do Essena in prodira v notranjost ob reki Ruhr. V tem delu fronte pravijo zadnja poročila, da skuša novi poveljnik maršal Kesselring zaustaviti prodiranje devete armade, ker je zelo nevarna točka, skozi katero se lahko vsuje vsa zaveznška moč v nadaljnjo notranjost. Omenja se nemške ostre

KAKO DOLGO SE BO VLEKLA VOJSKA PROTI JAPONCEM?

Pearl Harbor, Havajsko. — Uspehi ameriške mornarice, letalstva in kopne vojske kažejo tekom zadnjih dveh let obsežne uspehe. Kolo sreče se je zaobrnilo popolnoma v korist Amerikancev v Pacifiku. Od Avstralije, kjer so bili Japonci zaustavljeni leta 1942 pa do sedaj, se je borba zanesla prav pred vrata japonskega domačega otočja. Ameriško letalstvo pa zdaj dan za dnem ruši japonsko industrijska mesta in bič vojne težko pada na japonsko ozemlje samo. Kratko, Japonci so tekom zadnjega leta in pol doživeli tako občutne poraze, da jih že prav krvavo čutijo, še bolj jih bodo v bližnji bodočnosti. Primerjati se da nemškemu porazu v Afriki in potem zaveznški invaziji na evropski kontinent. Zavojevanje Filipinov, otoka Iwo Jima, sedanji udar na Ryukyus otežuje in na druge točke so usodna znamenja za Japonce.

400,000 PREMOGARJEV ČAKA NA REŠITEV SPORA

Washington, D. C. — Tajnica delavskega departamenta Miss Perkins izjavlja, da pričakuje in upa, da bo prišlo do ugodne rešitve spora med lastniki premogokopov, premogarji in vlado. 400,000 premogarjev čaka v negotovosti glede tega. V soboto 31. marca popolnoma poteče dosedanja pogodba za premogarje na polju mehkega premoga. Tedaj, ako ne bo nove pogodbe ali kakšne nove izredne začasne odločbe, bodo premogarji jenjali z delom, pravi vest.



Od tega rezidenčnega dela mesta Manile ni veliko ostalo, potem ko so bile japonske požigale od delki z njim gotovi. Izmed vseh hiš na več blokih stoji samo dve. Čisto spodaj na desni se vidi iz razvalin malo ogradnega sidovja ženske univerze na Filipinih.

HITLER SE POSVETUJE

London, Anglija. — Glasom vesti, ki so došle preko Švice, je Hitler sklical na posvetovanje vse nazijske voditelje v svoje skrivališče v Berchtesgaden. Najbrže jim bo povedal, ali pa mu bodo drugi povedali njemu, da so vsi nazijski načrti propadli in da žalostni konec je tukaj. Kaj bo sledilo temu sklepu nihče ne zna. Nekateri celo napovedujejo, da zna priti med voditelji do več samomorov, drugi, da bodo nekateri izmed njih pobegnili v tujino. Kam? Na Japonskem so se raznesle govornice v sredo, da pričakujejo tja Hitlerja, Himmlerja, Goeringa in Goebbelsa. Mogoče. Res lepo bodočnost so priborili nemškemu narodu barbarski nemški naziji s Hitlerjem na čelu!

KESSELRING BO BRANIL NAZIJSKE TOLOVAJE

London, Anglija. — Kakor že znano, je Hitler odstavil maršala Rundsteada na zapadni fronti in vrhovno poveljstvo je zdaj podeljeno maršalu Kesselringu, ki je dosedaj poveljeval na italijanski fronti. Kesselring je izobren obrambni strateg. Poverjena mu bo baje naloga braniti alpska skrivališča v južni Bavariji, kamor se bodo skrili v gore nazijski tolovaji. Tja v gore naziji zdaj vlačijo velike količine orožja in građe baje tovarne v globokih predorih pod gorami.

TOPLA SPOMLAD

Chicago, Ill. — V torek je kazal toplomer 81 stopinj nad ničlo, kar je rekord za mesec marec. Tako gorkega vremena še ne pomnijo v mesecu marcu. 27. marca leta 1910 pravijo, da je bilo 80 stopinj, 81 pa še nikoli. Najbrže se bo še zaobrnilo in bomo imeli še muhasto vreme.

ARGENTINA NAPOVEDALA VOJNO OSIŠČU

Buenos Aires, Argentina. — Argentinska vlada je v torek objavila vojno proti osišču. S tem dejanjem pričakujejo Argentinčini, da bodo dobili pravico vstopa na mednarodno konferenco v San Francisco. Čakali so pa prav do zadnjega.

KRATKE VESTI

— Rim, Italija. — Vojaško sodišče je obsodilo dva ameriška vojaka na smrt na vešalih. To sta Pvt. James Adams iz Oklahoma City in Pvt. Werner Schmiedel iz Allentown, Pa., ki sta umorila nekega italijanskega gostilničarja še 10. oktobra lani. Izvršila sta tudi več drugih ropov v Rimu.

— Washington, D. C. — Japonska radio postaja je objavila, da so v Tokio ustanovili Odpor za "20-letno vojsko" z Ameriko in Anglijo. Odboru načeljuje bivši zunanji minister Hachiro Arita. Poročilo pravi, upamo, da Churchill in Roosevelt bosta umrla preje, predno bo konec borbe z nami.

— Pariz, Francija. — Zavezniške fronte se zdaj nahajajo od Berlina, kakor sledi: Rusi 31 milj; Ameriške kolone v Nemčiji 190 milj in zavezniška fronta v Italiji še vedno 524 milj. Zadnje dni nekateri predokujejo, da bodo Amerikanci morda preje v Berlinu, kakor Rusi.

— London, Anglija. — Na podlagi Lend-Lease zakona sta Anglija in Združene države dali Rusiji več bojnih ladij. Angličani so dali 29,000 tonsko bojno ladjo Sovereign in nekaj rušilcev. Amerikanci pa so jim dali križarko Milwaukee, pravi vest. Ladje so samo začasno posojene Rusom.

— Bruselj, Belgija. — Bliskoviti napredek Zaveznikov na zapadu kaže, da bodo prišli Rusi in Zavezniki skupaj v Nemčijo še predno bo minil mesec dni. Takega mnenja so vojaški opazovalci v tem mestu. Nemška vojaška moč je čisto disorganizirana, da bi mogla zaustaviti napredujoče Zaveznike.

— Pariz, Francija. — Francoska vlada je vložila protest, ker odbor, ki vodi priprave za mednarodno konferenco v San Francisco ni vključil tudi francoskega jezika, kot uradnega jezika, ki bi se poleg angleščine in ruščine uporabljal na konferenci. Pač občutljivost.

— London, Anglija. — Lloyd George, prvi minister Anglije

SAMO ŠE DVA TEDNA!

Chicago, Ill. — Ali ste že dobili od "Amerikanskega Slovenca" zanimivi globalni zemljevid? Ako ne, potrudite se in dobite ga. Vsakemu naročniku, ki bo obnovil še te dva tedna to je do 15. aprila 1945 naročnino za celo leto, dobi od Uprave brez plačno ali zastonj kot posebno kampanjsko nagrado 48 strani obsegajoč zanimiv globalni zemljevid. Ravno tako dobi zemljevid vsak, ki se na novo naroči na list za celo leto. Zapomnite si pa, le celoletni naročniki pridejo v poštev, polletni ne. Obnovite svojo naročnino še danes, da boste deležni tega zemljevida. V Evropi se bo v kratkem delalo nove meje. Zemljevid bo vam izborno služil, da boste videli kako se bodo napravile kje spremembe, itd. Ne zamudite te prilike!

ENAINŠTIRIDESETA PODMORNICA POTOPLJENA

Washington, D. C. — Ameriški submarin Albacore s posadko 65 mož je proglašena zgubljenim, objavlja mornariški oddelek. Od začetka vojne dosedaj je ameriška mornarica zgubila 41 podmornic.

NOVE GASOLINSKE KARTE

Chicago, Ill. — Po 1. maju bou rad OPA preuredil izdajanje gasolinskih kart. Vsem onim, ki nujno ne potrebujejo "C" kart bodo odmerki znižani na povprečni odmerk 825 milj na mesec. Preureditev bo prihranila mnogo gasolina, je mnenje urada.

KANADA BO POSLALA VEČ MESA V ANGLIJO

Ottawa, Kanada. — Kanadski poljedelski oddelek objavlja, da ima Kanada za poslati v Anglijo 250,000,000 funtov govejega mesa v letu 1945. Leta 1944 so ga poslali iz Kanade v Anglijo le 105,000,000 funtov.

tekem prve svetovne vojne, je umrl v ponedeljek večer v starosti 82 let. Pokojnik je zadnji izmed znanih "velikih štirih", ki so skovali zadnji mir pred 26 leti v Parizu.

KAJ NAM POROČAJO TE DNI IZ RAZNIH KRAJEV NAŠE STARE DOMOVINE

Washington, D. C. — Kakor poroča TANJUG, je dospelo v Beograd posebno UNRRA poslanstvo, da napravi pogodbo med UNRRA in Jugoslavijo. V tej delegaciji je Roy Hendrickson, posebni zastopnik vrhovnega ravnatelja pri UNRRA, nadalje Alan Hall, izvršni UNRRA vodja za Jugoslavijo, J. A. Jackson in George Xanthaky. Z delegacijo sta bila general Hughes od britiške armade kot poveljnik vojaškega zastopstva, in general Sader od ameriške armade, pa tudi njuna štaba.

Obnovili bakreni rudnik

Po vztrajnih naporih in velikem trudu v teku zadnjih treh mesecev bakreni rudnik in bakrena topilnica pri Boru spet obratujeta. Ko so se morali Nemci od tam umakniti, so storili vse kar je bilo v njihovi moči, da bi uničili rudnik in topilnice. Podminirali so rudnik in vsa poslopja. Nepriznako hitro prodiranje ruske armade je v veliki meri izjalovilo tozadevne nemške načrte. Delavci so poskrili nekatere dele strojev, ki so jih hoteli Nemci poslati v Nemčijo ali pa uničiti. Tudi žične napeljave, ki so vodile k skritemu dinamitu, so delavci spriti odstranjevali, če so le mogli, in so pri tem mnogo krat postavljali svoje življenje v nevarnost. Kljub vsemu trudu od strani delavcev je bilo nekaj rudniških naprav uničenih, stroji iz več delavnic in elektrarne odpeljani, rudnik pa poplavljen. Takoj ko je prišlo osvobodjenje, so delavci na svojo roko začeli obnavljati rudnik in topilnice. Zdaj spet vse to obratuje.

Prva ženska obsojena

Beograjsko okrožno sodišče narodne časti je 19. marca izreklo prvo javno obsodbo. Neke ženska iz Čačaka, po imenu Kozara Gabrilović, je bila obdolžena, da je s pomočjo četnikov na sveti večer 1941 vrgla na cesto iz svoje hiše družino Dragiše Marunovića, med tem ko je bil oče te družine v zaporih kot politični jeznik. Tudi je bila obdolžena, da je ovajala partizanske družine in somišljenike obojim, četnikom in Nemcem. Sodišče jo je obsodilo na dve leti prisilnega dela in izgubo državljanskih pravic za sedem let.

Nastopi v Zagrebu

Beograjski radio poroča, da so v Zagrebu domoljubi, ki po vsej priliki delujejo tam ne le izven mesta ampak tudi v mestu samem, pognali v zrak neko čistilnico za olje, neko aluminijско vlvialnico in še neko drugo veliko tovarno. Razen tega sta bila dva nemška vojaška vlaka med Zagrebom in Maksimirom požgana in uničena. Ista usoda je doletela tudi pet nemških zrakoplovov na zagrebškem letališču.

Pomoč iz Banata

Takoj ko je bila Rumunija osvobodjena, je bila v banatskem

okrožju ustanovljena Slovanska protifašistična fronta. V Banatu prebiva okrog 100,000 Slovanov, to je Jugoslovancev, Čehov, Bolgarov, Slovakov in Ukrajincev. Ta Slovanska fronta je poslala 10,000 mladih fantov v jugoslovansko armado, torej za cela dva bataljona, nadalje je zbrala za kakih 60 truckov živeža in obleke za obubožane Jugoslovane, jugoslovanski osvobodilni fronti je dala 6,000,000 lejev, povrh vsega tega pa so prebivalci v Banatu ponudili, da bodo sprejeli tri do štiri tisoč otrok iz opustošenih krajev Jugoslavije in skrbeli zanje.

Častniki se vračajo

V Beograd je dospelo okrog 300 jugoslovanskih častnikov, večinoma Srbov, Črnogorcev in Srbov iz Vojvodine, ki so bili zaprti v nemškem ujetniškem taborišču za častnike v Barkenkirchen. V tem taborišču je bilo 2,800 častnikov iz raznih dežel. Ko je ob koncu januarja ruska armada prodrla tja, so Nemci poslali te ujetnike v druga taborišča. V nekem taborišču na Poljskem se je 300 jugoslovanskih častnikom posrečilo, da so se skrili in ko so čez 15 dni dospeli Rusi tja, so Jugoslovani pomagali Rusom in pregnali Nemce iz dotičnega mesta. Ko so Rusi zasedli tisti kraj, so bili jugoslovanski častniki prosti. Na potu domov so šli skozi Lublin, Majdanek in Cernovice in so bili povsod priščno sprejeti. Hoteli so se pridružiti Jugoslovanski armadi. Bili so dobro poučeni o stanju v Jugoslaviji in še v ujetniškem taborišču so imeli med seboj skrivno organizacijo, ki je bila naklonjena jugoslovanskemu osvobodilnemu pokretu. Bilo pa je tudi nekoliko drugih jugoslovanskih častnikov tam, ki so bili Nedejevi pristaši.

Nadalje je prišlo 21. marca v Smederovo 500 Jugoslovancev, ki so jih Rusi osvobodili iz nekega nemškega ujetniškega taborišča v Pomeraniji. Ko so prišli domov in slišali, da se je ravno začel takozvani "mladinski teden", so si takoj zavihali rokave in začeli pomagati pri obnovi razrušenega Smederova.

ITALIJANSKA REAKCIJA PROTI JUGOSLOVANOM

Rim, Italija. — Univerzitetni dijaki, pravi vest, da so demonstrirali te dni proti jugoslovanskim zahtevam po Trstu in Reki. Taka je torej italijanska mladina. V njeni krvi je seme starega laškega pohlepa po slovenski zemlji. Lah je Lah, pa naj bo star ali mlad. Sovražniki Slovanov so bili in so!

AMERIKANSKI SLOVENEK

Prvi in najstarejši slovenski
list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891

The first and the Oldest Slovene
Newspaper in America.
Established 1891

Izhaja vsak torek in petek

Issued every Tuesday and Friday

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago 8
Telefon: CANAL 5544

Published by
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago 8
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$4.00	For one year \$4.00
Za pol leta 2.00	For half a year 2.00
Za četrt leta 1.25	For three months 1.25
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe
Za celo leto \$4.50	For one year \$4.50
Za pol leta 2.25	For half a year 2.25
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50

Dopisniki so prošeni, da dopise pošljejo vedno malo prej, kakor zadnje ure predno je list zaključen. Za torkovo številko morajo biti dopisi v uredništvu najkasneje do petka zjutraj prejeli. Za petkovo številko pa najkasneje do srede jutra. — Na dopise brez podpisa se ne odziva. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

POZOR! Številke poleg vašega imena na naslovni strani kažejo, do kedar je plačana vaša naročnina. Prva pomeni mesec, druga dan, tretja leto. Obnavljajte naročnino točno.

Entered as second class matter, June 10, 1943, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

V. Solovjev:

KRISTUS JE VSTAL!

Prva odločilna zmaga življenja nad smrtjo. Nepretrgana vojska med njima, — med živim duhom in mrtvo snovjo — to je v bistvu vsa zgodovina stvarstva. Dasi se pred Kristusovim Vstajenjem naštevajo mnogo zmag duha življenja, vendar so bile vse te zmage nepopolne in ne odločilne, — samo polovičarske, in po vsaki izmed njih se je sovražniku posrečilo pod novimi oblikami navidez zmago-slavnega življenja utrditi in ustaliti svoje resnično gospodovanje. Kako velika je bila na videz zmaga življenja, ko so sredi leno neorganske snovi zamrgoleli in zagomezeli milijoni živih bitij, prvi početki rastlinstva in živalstva. Živa sila obvladuje mrtve prvine, jih porablja kot snov za svoje forme, prevrača mehanične procese v pokorna sredstva za organske smotre. In pri tem koliko ogromno in vedno naraščajoče bogastvo form, kolika globokost zamisli in kolika drznost smotrenih zgradb od najmanjših zoofitov do velikanov tropičnega rastlinstva in živalstva. Toda smrt se le smeja nad vso to krasoto. Ona je realista; prekrasni liki in simboli je ne očarajo, predčutja in preročstva je ne ustavljajo. Ona ve, da je krasota prirode samo pestro blesteče površje neprestano razpadajočega trupla. Toda, ali ni priroda nesmrtna? Vsakdanja prevara! Ona se dozdeva nesmrtna za vnanji nazor, od strani, — za opazovalca, ki trenutno novo življenje smatra za nadaljevanje prejšnjega. Govori se o umirajoči in o večno prerajajoči se prirodi. Kaka zloraba besed! Ako to, kar se danes rodi, ni isto, kar je umrlo včeraj, marveč drugo, v čem je potem prerorenje? Iz brezštevne množice bežnih umirajočih življenj nikakor ne vziđe eno nesmrtno.

Življenje prirode je kompromis med smrtjo in nesmrtnostjo. Smrt si vzame vsa živa bitja, vse poedince in odstopa nesmrtnosti samo splošne forme življenja: ta posamezna rastlina ali žival je neizbežno obsojena k poginu po nekoliko trenutkih; toda ta rastlinska ali živalska forma, ta vrsta ali rod organizmov ostane. Božjo zapoved vsem živim bitjem: plodite in množite se in napolnjujte zemljo, obrača smrt v svojo korist. Plodite in množite se ne za to, da bi razširila, utrdila in ovekovečila svoje življenje, marveč za to, da bi čim prej izginila, da bi vas mogel kdo zameniti in nadomestiti, napolnjujte zemljo s svojimi smrtnimi ostanki, bodite samo most za sledeče pokolenje, ki bo zopet postalo samo most za svoje naslednike itd. Namesto življenja in nesmrtnosti — ta neskončna vrsta mostov. Res, oni se ne grade zastoj, res po tej mrtvi poti gre stvariteljni duh k svojemu odločenemu cilju. A zakaj mora vendar iti po pozabljenih grobovih, in če je njegov smoter dober, zakaj vendar to slabo sredstvo: vedno obnavljajoča se prevara umrljivega življenja?

Ne! To navidezno življenje je samo simbol in začetek resničnega življenja; organizacija vidne narave ni odločilna zmaga živega duha nad smrtjo, marveč samo njegova priprava za prava dejanja. Začetek tega delovanja je dan, ko se je pojavilo razumno bitje nad kraljestvom živalstva. Po človekovi zmognosti bistrega odmišljanja in splošnega mišljenja življenje preneha biti samo smotreni proces rodovnih sil in postane vrh tega smotreno delovanje individualnih sil.

Vojska med življenjem in smrtjo stopi v novo fazo s tem trenutkom, ko jo vodijo ne samo živa in umirajoča bitja, marveč tudi bitja misleča o življenju in smrti. V teh mislih se ni zmage, a v njih je neobhodno orožje zmage. Junaki človeške misli, veliki modreci Vzhoda in Zapada, so pripravljali zmago. Toda oni niso bili zmagovalci smrti: oni so umrli in niso vstali. Dosti je imenovati samo dva največja. Budov verski nauk je bil prav za prav odpoved od borbe, on je oznanjal ravnodušnost k življenju in smrti, in njegov konec ni zbudil nobene pozornosti. Sokrat se ni odpeval borbi, boril se je hrabro, in njegova smrt je bila častni umik v kraljestvo nedostopno za sovražnika, a trofeje zmage je obdržal ta sovražnik.

Telesno silo neizbežno zmaguje smrt, umska sila pa je nezadostna, da bi zmagala smrt: samo brezmejna nprstvena moč daje življenju absolutno popolnost, izključuje vsako razdvojenost in ne dopušča končnega razpada živega človeka na dva ločena dela: netvarinski duh in trohljivo snov. Križani Sin Človekov in Sin Božji, ki se je čutil zapuščenega od ljudi in od Boga, in je pri tem molil za svoje sovražnike, očitno ni imel mej svoje duhovne sile, in noben del njegovega bitja ni mogel ostati plen smrti.

Mi umiramo zato, ker naša duhovna sila, znotraj zvezana od grehov in strasti, ni zadostna, da bi obsegla, notranje osvojila in vase pretvorila vse naše vnanje, telesno bitje; ono odpada, in naša nesmrtnost (do onega vstajenja, katero moremo doseči samo po Kristusu) je samo polovična, nesmrtna je samo notranja stran, samo netvarinski duh. Kristus pa je vstal celotno.

Duhovna moč, v Kristusu svobodna od vsake omejenosti, nprstveno neomejena, se je v Njegovem Vstajenju osvobodila od vsake vnanje omejenosti, tudi od enostranosti izključno duhovnega bivanja, — Kristus je več nego duh, — duh nima mesa in kosti, kakor večno učlovečeni duh; Kristus z vso popolnostjo notranjega duhovnega bitja združuje tudi vse pozitivne možnosti telesnega bivanja brez vnanje omejenosti. Vse živo je v Njem ohranjeno, vse smrtno brezpogojno in končno premagano.

Kot odločilna zmaga življenja nad smrtjo, pozitivnega nad negativnim, je Kristusovo Vstajenje obnem zmago-slavje razuma v svetu. Resnica Kristusovega vstajenja je celotna, popolna — ne samo verska, marveč tudi umska resnica. Ako Kristus ne bi vstal, ako bi se Kajfa izkazal pravičnega, Herod in Pilat pa za modra, potem bi bil svet nesmiseln, kraljestvo zla, prevare in smrti. Ni šlo za pokončanje tega ali onega življenja, marveč za to, če se bo pokončalo resnično življenje, življenje popolnega pravičnika. Ako se tako življenje ni moglo ustavljati sovražniku, kakšno upanje nam potem ostane za prihodnost? Ako Kristus ne bi vstal, kdo bi potem mogel vstati?

Kristus je vstal!



**POBOŽNOSTI VELIKEGA
TEDNA PRI SV. ŠTEFANU**
Chicago, Ill.

SREDA

Spovedovanje za Veliki četrtak — 7 p. m.

VELIKI ČETRTEK

Sv. obhajilo ob 6:30 in med mašo ob 9. uri.

Slovesna maša s procesijo ob 9. uri.

Sveta ura ob 7:30 zvečer.

Ves dan in celo noč bo češčenje sv. Rešnjega Telesa.

VELIKI PETEK

Češčenje sv. križa in maša — 12 opoldne.

Angleški križev pot (tudi za otroke) ob 3 popoldne.

Slovenska pobožnost na čast žalostni Materi božji in potem češčenje sv. križa — ob 7. uri zvečer.

VELIKA SOBOTA

Sveta opravila ob 7. uri.

Slovesna maša in sv. obhajilo ob 8. uri.

Blagoslov jedil ob 1. uri popoldne in potem vsako uro do 6. ur.

Spovedovanje SAMO od 2 do 5:30.

Vstajenje s procesijo ob 7:30 zvečer.

VELIKA NEDELJA

Slovesna maša z leviti ob 7. uri, peta maša ob 11:30.

Tiše maše ob 6, 8:30, 9:30, 10:30.

Slovesne litanije ob 3. uri popoldne.

Župnik.

SVETI VELIKI TEDEN

Mt. Olive, Ill.

Tako je bilo ime knjižji, v kateri so bili točno opisani obredi tega pomenljivega tedna v slovenskem jeziku, pa tudi latinško besedilo je bilo notri. Vsak vesten župnijski cerkovnik si je gotovo naročil to knjigo, ker boljše pomočnika pri obredih na veliki teden ne bi mogel najti. Zato je je tudi moj pokojni oče naročil.

Obredi velikega tedna so se pričeli že na svetno nedeljo z blagoslovljenjem oljk in razne-

ga drugega zelenja, in s procesijo. Namesto pridige se je brala prva polovica trpljenja našega Gospoda Jezusa Kristusa, do tam, ko je petelin v tretji zapel, Jezus se ozrl na Petra, ta pa se je bridko zjokal.

V sredo, četrtek in petek popoldne so bile navadne cerkvene molitve ali petje psalmov. V bližini oltarja, kjer so duhovniki peli, je bilo stajalo z dvanaestimi belimi svečami in eno rdečo; prve so pomenile dvanaest apostolov, rdeča pa Kristus. Pri vsakem končanem psalmu je ugasnil cerkovnik nadaljno belo svečo. Ravno pri tem obredu je bila omenjena knjiga najbolj potrebna, da je bilo mogoče prav ravnati. Nato so prišli vsi duhovniki k stopnicam oltarja, natihome molili nekaj časa, potem je pa dal župnik z udarcem s knjigo znamenje, da je končano. Tedaj je cerkovnik ugasnil rdečo svečo, po vsej cerkvi pa je zagrmelo ropotanje s klepci.

V četrtek je izpostavljen sv. Rešnje Telo. Pri slovesni sv. maši se zgodi prvič odkar se je začela postna doba, da mašnik zapoje "Gloria in excelsis Deo". Ko pevci odpojejo Glorijo, utihnejo orgle in zvonovi in se ne oglašijo več do sobote jutra. Pri tej slovesni sv. maši je bilo vesoljno sv. obhajilo za vse ljudstvo kakor tudi za vse duhovnike, ki nimajo maše tri dni, to je vse razen kraljevnega župnika ali dekana. Za tem sledi ceremonija prenešenja sv. Rešnjega Telesa iz velikega oltarja v božji grob; to se godi med petjem Pange lingua gloriosi. Nato poberejo z vseh oltarjev svečnike, prte in sploh vse kar je na njih. Zvečer od sedme do devete ure je češčenje sv. Rešnjega Telesa. Med tem pojejo pevci razne primerne pesmi, predvsem tisto "Večerja zadnja je minula."

V petek zjutraj duhovniki prepevajo molitve med gihljivimi obredi. Nato sledi okrajšana maša, ki je tako prikrojena, da vse v njej spominja le na Jezusovo smrt. Duhovnik tudi ne posveti kruha in vina, ampak pri povzdigovanju povzdigne prejšnji dan posvečeno hostijo, itd. Med to sv. mašo gre eden duhovnikov na pridžnico in prebere drugo polovico Kristusovega trpljenja. Po maši pa pride najbolj pomenljivi obred: odkritje sv. razpela. Trikrat, vsakokrat malo višje, zapoje župnik: Ecce lignum Crucis; vsakokrat odkrije malo več križa. Nato gre procesija k božjemu grobu, kamor položijo križ do Vstajenja. Sledi še ena najbolj pomembnih pridig člega leta. Zvečer ob sedmih je bil Križev pot, pri katerem je bila cerkev vedno do zadnjega kotička napolnjena.

V soboto zjutraj je prvo opravilo blagoslovljenje ognja. Ta mora biti ukresan iz cerkvenih stopnic in se mu doda nekaj stare in nerabe cerkvene obleke in nekaj lesa, večinoma pa prinesejo farani posušene in potem raztolčene drevesne gobe s seboj, da odnesejo domov ogenj, pri katerem se bodo kuhala velikonočna jedila. Potem gredu duhovniki h krstnemu kamnu za blagoslovljenje soli in vode, nato pa pojejo litanije vseh svetnikov. Nazadnje je peta sv. maša z dvema blagoslovoma. Pri Gloriji se spet oglašijo orgle in zvonovi. Nato mašnik trikrat zapoje veliko-nočno Alelujo, vsakokrat z malo višjim glasom, na kuru mu pa pevci odgovorijo v istih tonih.

Iz zvonika sem videl, kako so ženske tekle k potoku se umivati, ko se je oglašil zvon na veliko soboto zjutraj. Zakaj, še danes prav ne vem; najbrž je bila to kaka stara domača navada. Vsa okolica se je navzela veselega prazniškega duha, ko je spet zaslišala lepo potrkavanje zvonov.

Popoldne je bilo blagoslovljenje velikonočnega jagnjeta, najprej pri podružnicah, nazadnje pa pri župni cerkvi. Tu di pri tem so imele ženske svoje veselje, da so se kosale, katera bo prva prinesla "žegen" domov. Prigodilo se je tudi, da je katera padla in je morala pobirati v veliko veselje drugih.

Ob pol petih popoldne je bilo pri nas v navadi Vstajenje, s procesijo v prosto naravo, s petjem, zvonjenjem in grmenjem možnarjev. To je bil res "veselja tvojega dan, Aleluja!" Procesija se je končala v cerkvi z Zahvalno pesmijo in Regina coeli laetare.

Naj omenim k temu, da je bila moja zadnja Velika noč v našem kraju leta 1895, v potresnem letu, toraj pred 50 leti. Na velikonočno nedeljo popoldne smo imeli veselo zabavo pri malo prej ustanovljeni požarni brambi. Kdo si je mislil, kaj bo prinesel večer? Ob tri četrt enajst se je pričelo tresti in se je ponavljalo kar naprej do sedme zjutraj. Akoravno je bilo nevarno iti v cerkev, je šel župnik Matevž vseeno noter po posvečene sv. hostije. Na veliko-nočni ponedeljek je bil navadno shod v Komendi. Sedaj je bila cerkev zaprta. Kaplan je imel mašo pri znamenju sv. Petra; ko je zopet prišel sunek, je moral prenehati. Koliko strahu smo prestali, ve le tisti, ki ga je občutil. Moja zadnja Velika noč v domovini je bila toraj v žalosti končana. Drugi dan po potresu sem se podal v svet. Sedaj, 50 let od takrat, lahko rečem, da sem zadovoljen in zdrav, kar je glavno. V bogastvu in užitek so mi spomini na lepe prizore in dogodke, ki sem jih preživel več kot pa žalostnih.

Vsem čitateljem kakor tudi uredništvu Am. Slovenca želi vesele velikonočne praznike

Andrew Maren.

VESELO VELIKO NOČ!

Chicago, Ill.

Veliki petek je tukaj; za njim pride Vstajenje Kristusa. Zima je pri kraju, spomlad prihaja, in v naravi se vse budi in

vstaja. Kajne, kako hitro nam mine zima, in že se veselimo spomladi. Srečni se lahko štejemo, da nam zima tako hitro izgine. Ako pa le malo pogledamo preko mej te srečne raj-ske doline Amerike, pa vidimo da vstajenje in spomlad prav počasi prihajata in da so ljudje na svetu, kateri imajo že več let samo veliki petek in zimo, in že več ne verujejo, da je vstajenje in spomlad. Veselo Veliko noč! Žalosti nas, da vam moramo poročati, da je vaš sin padel za domovino. Včeraj ste čitali, da je bil sosedov fant težko ranjen v boju za domovino! Veselo Veliko noč! Iz Jugoslavije prihaja poročilo, da ravno iz vašega mesta in vasi je umrlo 250 ljudi od lakote, 21 hiš je bilo do tal požganih, 50 nedolžnih ljudi so ustrelili Nemci. Otrci so tako sestradani, da zdravniki sploh domivajo, če jih bo mogoče rešiti. Povsod teče kri. Pomanjkanje in trpljenje je tako grozno, da ga nobeno človeško pero ne more popisati. Te žrtve v starem kraju sploh ne upajo, da še kedaj pride vstajenje in spomlad. Veselo Veliko noč! Vstajenje prihaja tudi tem trpinom, toda na žalost zelo počasi, in nekateri ga sploh ne bodo dočakali.

Kaj pa mi tukaj delamo? Ali se zavedamo, koliko svet trpi? Večina ameriških Slovencev se zaveda resnega časa v katerem živimo, toda veliko je pa tudi takih, kateri samo sebe poznajo in niti drobtin od svoje mize ne privoščijo tistim, kateri se borijo in dajejo življenje za Ameriko, in ne tistim, kateri umirajo lakote v njihovi rojstni domovini Jugoslaviji. Z eno besedo, ne kupujejo bondov. Kar je zbiranje za Community Fund ali Rdeči križ, nimajo nikdar denarja. Nikdar ne darujejo za reveže v starem kraju, in niti kos stare obleke ne morejo darovati za te siromake. Tudi tem veselo Veliko noč, ako jo lahko imajo.

Čičaška društva se dobro zavedajo svoje dolžnosti, katero imajo do naše domovine Amerike in rojakov v Jugoslaviji. V mesecu novembru 1944 so imela skupno prireditev za Ameriški rdeči križ, ki se je prav dobro obnesla. Jaz se na tem mestu prav iskreno zahvalim pevskim zborom in posameznim umetnikom, ki so sodelovali pri programu, vsem delavcem, posebno pa še Mr. Johnu Gottlieb, ki je kot tajnik imel največ dela. Delavcev mislim da ni treba z imeni navajati, ker jih vsi dobro poznate. To so ljudje, kateri delajo pri vsaki prireditvi in niso nikdar preveč zaposleni ali utrujeni, da bi ne pomagali, kadar gre za dobro stvar. Čast jim! Le škoda, da nimamo več zavednih ljudi, kateri bi bili pripravljeni sodelovati, kadar gre za dobrodelno ali narodno stvar.

Ženska društva so priredila Bingo party. Čisti dobiček je šel za fante vojske in za reveže v starem kraju. Uspeh je bil zelo dober. Prav lepa hvala našim zavednim ženskam.

Prihodnja prireditve skupnih društev bo 29. aprila. Kot izgleda, je veliko zanimanja za prireditve med tukajšnjimi Slovenci, in bo ena največjih prireditve, kar smo jih še kedaj imeli. Ves čisti dobiček je namenjen za takojšnja pomoč v Jugoslaviji. Dolžnost vsakega Slovenca v Chicagu in okolici je, da se te prireditve udeleži. Kdor ne pomaga zdaj, je zelo slab Slovenec in nima srca za trpeči narod. Program bo zelo bogat in bo pravočasno naznanjen v vseh slovenskih listih. Vstopnice lahko dobite pri vseh društvenih tajnikih in članih podružnic SANS in JPO. Vsi oglasijo za programsko knjižico morajo biti v rokah podpisane ali pa tajnika do 5. aprila. Ako je mogoče kateri naši ženski speči potico ali krofe, ali darovati kako drugo stvar, (Nadaljevanje na 3. str.)

DOGODKI

med Slovenci po
Ameriki

Iz farmerske prestolnice
Willard, Wis. — Mrs. John Morgall je morala iti na nevarno operacijo. Nahaja se v bolnišnici Srca Jezusovega v Eau Claire, Wis.

Gospa Storklja je obiskala družino Mr. in Mrs. Joseph Tolany in jima prinesla v dar prav lušno deklico. Mamica in malista obe O. K. — L. P.

Skupna seja

Chicago, Ill. — Prihodnja seja vseh čičaških SANSovih in JPO-SS zastopnikov in zastopnic se bo vršila v ponedeljek 2. aprila pri Tomazinu na 1902 W. Cermak Rd. Pričetek ob 8. uri zvečer. Vsak posameznik, ki je pripravljen sodelovati v enem ali drugem oziru za uspeh priredbe v nedeljo 29. aprila, bo na seji dobrodošel. Ker ne bomo pošiljali posebnih vabil, prosim upoštevajte to naznailo. — Louis Zorko, tajnik.

Prvi od Sv. Štefana

Chicago, Ill. — Kljub temu, da je tako veliko število fantov in mož naše fane v vojni službi in se bojujejo na vseh frontah, smo bili do zdaj toliko srečni, da ni nobeden izgubil življenja, le ranjenih je bilo nekaj. Zdaj pa je prišlo prvo poročilo, da je eden naših fantov izgubil življenje v boju za domovino. Mr. in Mrs. John Turner iz 2020 W. 23. St. sta prejela naznailo od vojnega oddelka, da je bil njun sin Pfc. John Turner Jr., ki je služil pri marinih, smrtno ranjen v bojih na otočku Iwo Jima. Prenesli so ga na ladjo, da bi ga odpeljali v bolnišnico. Toda umrl je, ko je bila ladja še na poti tja, in pokopali so ga na morju. John je bil najstarejši sin. Njegova naslednja dva brata sta tudi v vojni službi: Steve Turner služi pri armadni infanteriji in je zdaj na nemški fronti, Frank Turner pa služi pri marinih in je nekje na Pacifiku. Dve sestri sta poročeni, doma so pa še dve sestrici in en bratec, ki hodijo v osnovno šolo. "Pokojni John je bil vedno priden in prijazen fant, ki so ga vsi radi imeli, kateri so ga poznali. Cela naselbina sočustvuje z žalostno družino."

Narščaj

Chicago, Ill. — V slovenskem "parku" (22nd Place med Wolcott in Damen) so se zglasile rojenice in pustile lepo majhno deklico pri mlademu paru Mr. in Mrs. Peter Bogolin. Mlada mamica Margaret se je pred poroko pisala Schiffler.

Na bolnišnici postelji

Chicago, Ill. — Zelo bolan je splošno znani rojak Matevž Baškovec, ki se nahaja pri svojem sinu Jacku na 3261 Ogden Ave.

V bolnišnici sv. Antona je Mrs. Joseph Kravcar iz 1852 W. Cermak Rd., ki je prejšnji teden prestala operacijo, in Mr. Vučko iz 401 N. State St., ki je bil zadnji teden operiran na nogi. Mrs. Andrew Bavec iz 3144 S. Ridgeway Ave., je bila operirana v isti bolnišnici, pa je pred nekaj dnevi prišla domov.

Padel v Nemčiji

Springfield, Ill. — Cpl. John Lazar, star 20 let, je bil 6. marca ubit v Nemčiji. Tukaj zapuša strica, teto in več drugih sorodnikov, v stari domovini, v vasi Vrsnik pri Idriji, pa starše, brata in dve sestri, če so še živi.

Iz bolnišnice

Cleveland, O. — Mr. Joseph F. Durn se je vrnil iz bolnišnice, kjer je srečno prestal operacijo.

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA

Ustanovljena 18. dec. 1926
v Chicagu, Ill.

Inkorporirana 14. dec. 1927
v državi Illinois.

Duh. svetovalec—Spiritual Advisor
Rev. Milan Slaje,
1709 E. 31st St., Lorain, Ohio

Glavni Odbor—Supreme Committee
Predsednica—President
Mrs. Marie Prislend,
1034 Dillingham Avenue,
Sheboygan, Wis.

I. podpreds.—First Vice-President
Mrs. Frances Rupert,
19303 Shawnee Ave.,
Cleveland, Ohio

II. podpreds.—Second Vice-Pres.
Mrs. Mary Coghne,
4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

III. podpreds.—Third Vice-Pres.
Mrs. Mary Shepel,
5 Lawrence St., Ely, Minn.

IV. podpreds.—Fourth Vice-Pres.
Mrs. Frances Raspet,
305 Spring St., Pueblo, Colo.

V. podpreds.—Fifth Vice-Pres.
Mrs. Mary Markovich,
2809 E. 95th St., So. Chicago, Ill.

Tajnica—Secretary
Mrs. Josephine Erjavec,
527 No. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajničarka—Treasurer
Mrs. Josephine Muster,
714 Raub St., Joliet, Ill.

Nadzornice—Auditors
Mrs. Mary Otoničar,
1110 E. 66th St., Cleveland, O.

Mrs. Mary Lenich,
609 Jones St., Eveleth, Minn.
Mrs. Pauline Ozbolt,
2029 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Svetovalni in porotni odsek—
Advisory Board
Mrs. Frances Susel, predsednica
15900 Holmes Ave., Cleveland, O.

Mrs. Ivanka Zakrjasek,
6059 — 68th Rd., Ridgewood, N. Y.

Mrs. Marica Kopach,
1217 S. 61st St., West Allis, Wis.

Mrs. Anna Kameen,
P. O. Box 767, Forest City, Pa.

Mrs. Rose Jerome,
214 Grant Ave., Eveleth, Minn.

Prosvetni odsek—Educational Com.
Mrs. Albina Novak,
urednica in upravnica "Zarje",
1135 E. 71st St., Cleveland, Ohio

Mrs. Anna Petrich,
2178 Burton St., Warren, Ohio

Miss Gladys Buck,
10036 Ave. L., So. Chicago, Ill.

Odpor za mladino in razvedrilo—
Youth & Recreation Board
Albina Novak,
6701 Schaefer Ave., Cleveland, O.

Frances Bogovich,
6701 Schaefer Ave., Cleveland, O.

Lillian Kozek,
2244 So. Wolcott Ave., Chicago, Ill.

VPRAŠANJA IN ODGOVORI

Vprašanje: Prišel sem v Zdr. države ko mi je bilo pet let in sicer iz Evrope. Moji starši niso nikdar zaprosili za ameriško državljanstvo in tako tudi jaz nisem postal državljani. Zdaj mi je 17 let in bi rad vedel kako kmalu morem sam zaprositi za državljanstvo.

Odgovor: Zaprositi morete za državljanški papir bodisi ko dopolnite dvajseto ali pa enoindvajseto leto, to pa je zavisno od tega katerega od dveh načinov zaprositve se odločite poslužiti:

Za Prvi papir namreč lahko zaprosite že z osemnajstim letom in dve leti pozneje, ob izpolnitvi 20. leta, morete zaprositi za Drugi papir. Po drugi strani pa obstaja takomenovani zakon za mladoletne, kateri določa, da nedoletni tujecemec, ki se je priselil, kot vi, v to državo pred svojim šestnajstim letom, ni obvezan iskati Prvega papirja. V tem slučaju se torej lahko poslužite olajšave, ki jo nudi nedoletnim tujcem ta zakon in zaprosite, ko izpolnite 21. leto starosti, za Drugi papir. Zaprositelj pa ne sme biti čez 21 let star, ampak mora gledati, da dobi Drugi papir prej ko izpolni 22. leto, torej v času med svojim 21. in 22. rojstnim dnevom.

Iz gornjega pojasnila razvidite, da je zavisno od vas, če raje prihranite tri dolarje, ki jih je treba izdati za Prvi papir in počakate do svojega 21. leta, da zaprosite enostavno za Drugi papir, ali pa potrošite omenjeno vsoto in tako postane državljani že s svojim 20. letom.

Vprašanje: Ali je resnica, da mi ni treba pošiljati poštne nakazila za \$2.50 z mojo prošnjo za Prvi papir? Moj brat, ki je vložil tako prošnjo prošlo pomlad, pravi, da je moral vključiti to vsoto, toda moj prijatelj pa trdi, da njemu tega ni bilo treba storiti, ko je vložil prošnjo za Prvi papir zadnji mesec. Kdo je v pravem v tej zadevi?

Odgovor: Od časa ko je vaš brat zaprosil za Prvi papir se je zakon spremenil. Od meseca septembra, 1944 naprej se ne pošilja več poštne nakazila (Money Order) v znesku \$2.50 zaeno s prošnjo za Prvi papir (Form N-300), niti ne s prošnjo za Drugi papir (Form N-400) v slučaju da prosilec spada k eni od skupin, ki jim ni treba iskati Prvega papirja.

Po drugi strani pa prosilec opozarjamo na dejstvo, da od 29. septembra, 1944 naprej Prvi papir ne stane več \$2.50, pač pa tri dolarje, dočim je bil znesek, ki se ga je plačevalo za Drugi papir, povišan od pet na osem dolarjev. Ta vsota pa se ne pošlje več po pošti zaeno s prošnjo za Prvi ali pa za Drugi papir, ampak se izplača sodnemu uradniku (Clerk of Court) ob prejemu Prvega ali pa Drugega papirja, kakor je že slučaj.

Vprašanje: V Združenih državah živim že od leta 1919 in leta 1925 sem postal ameriški državljani. V letu 1926 sva šla z ženo na obisk v staro domovino in tekot tega obiska se nam je rodil eden od najinih sinov. On je ameriški državljani, ali ni? Mnogo ljudi pa je mnenja, da ne more biti državljani, ker se je rodil preko morja.

Miss Anna Pelo, direktorica, La Salle, Ill.
Mrs. Rose Kraemer, direktorica, Milwaukee, Wis.
Mrs. Louis Francie, upraviteljica, Sheboygan, Wis.
Iskrene čestitke zmagovalkam devete kegljaške turnee, vsem članicam Slovenske Ženske Zveze in vsem prijateljem Zveze pa Veselo Velikonoč.

Josephine Erjavec,
gl. tajnica.

Kje bi mogel on dobiti potrebne papirje, ki bi izpričevali njegovo ameriško državljanstvo?

Odgovor: Čisto v pravem ste, ko pravite, da je vaš sin državljani. V času ko se je rodil je zakon zahteval ozir. določal, da more postati avtomatično ameriški državljani vsak otrok rojen v drugi državi, katerega oče je bil ob času rojstva takega otroka državljani Zdr. držav. Ali od leta 1926 sem pa se je zakon v tem oziru spremenil. Od leta 1934 naprej ne more ameriški državljani prenesti ameriškega državljanstva na svojega v tuji deželi rojenega otroka, razen če je oče ali pa mati takega otroka živel v Ameriki deset let pred otrokovim rojstvom — in od leta 1941 naprej pa zakon dodatno zahteva dokazila, da je tak roditelj dovolj dobe, torej pet let, svojega bivanja v Zdr. državah bil nad 16 let star. V dobi ko se je rodil vaš sin zakon se ni zahteval tega, vse kar je bilo potrebno tedaj je bilo to, da je bil oče državljani, pa je v tuji deželi rojen otrok postal ameriški državljani.

Od meseca januarja, 1944 naprej morejo dobiti osebe, ki so ameriški državljani ali državljanke, četudi niso bili rojeni v Ameriki, certifikate, ki izkazujejo ozir. potrjujejo njihovo državljanstvo. Tudi vaš sin naj si dobi tako izkazilo, Form N-600A, katero naj pri najbližjem priseljeniškem in naturalizacijskem uradu izpolni kakor to določajo navodila na tiskovni sami. Seveda bo moral imeti s seboj tudi dokaz, da ste vi res državljani in njegov oče, kot tudi, da je njegova mati vaša postavna zakonska žena — v slučaju pa, da je ta mrtva ali pa ločena od vas, morate istotako izpričati, da je bila ob rojstvu otroka vaša zakonska žena. Najboljši dokazi v teh slučajih so: državljanski papir, poročne listine (marriage certificate) in rojstni list vašega sina. V slučaju pa, da vseh teh izkazil ni na razpolago, bodo priseljeniške in naturalizacijske oblasti upoštevale tudi druge tehtne dokaze, ki jih morete predložiti v to vrho. — Tak certifikat stane pet dolarjev.

Povejte vašemu sinu, da je priporočljivo si oskrbeti tak certifikat državljanstva baš sedaj, kajti Naseljeniška in naturalizacijska služba, ki je bila dosedaj preobložena z delom, je sedaj v stanju hitreje poslužiti prosilec kot prej, ko so morali mnogi čakati dolgo časa preden so njih prošnje prišle na vrsto. Dobro je, če vsakdo, ki namerava polagati prošnjo za ameriško državljanstvo, to dejstvo upošteva in se poslužiti prilike, da čimprej pride na vrsto ter tako prihrani na času.

Ako vam gotova stvar v teh vprašanjih in odgovorih ni čisto jasna, ali če imate kak problem, ki se tiče naturalizacije, in o katerem želite imeti informacije, tedaj pišite na: Common Council for American Unity, 222 Fourth Avenue, New York 3, N. Y. Common Council, ki je bil prej poznan pod imenom Foreign Language Information Service, ali FLIS, vam bo z veseljem šel na roko v tem pogledu v kolikor bo to mogoče.

F.L.I.S.—Common Council.

V ŠOLI

"Ivan," vpraša učitelj, "iz česa so tvoji čevlji?"
"Iz usnja, gospod učitelj."
"In kdo nam da usnje?"
"Govedo, gospod učitelj."
"Kako se torej imenuje žival, ki ti daje meso, ki ga ješ vsak dan, in čevlje, ki jih nosiš?"
"Očka, gospod učitelj."

Vi radi berete vesti iz drugih naselbin; drugi radi bero novice iz vaše naselbine. Poročajte novice in dogodke v "Am. Slovencu".

IZ SLOV. NASELBIN

(Nadaljevanje z 2. strani)

se ji že v naprej zahvaljujem. Jaz sem prepričan, da ako bomo vsi sodelovali, bomo lahko ponosni na uspeh prireditve, in bomo lahko z mirno vestjo rekli, da smo storili vse kar je bilo v naši moči, da olajšamo vsaj nekoliko gorja, skozi katerega gre ubogi jugoslovanski narod.

Ako imate še kaj stare obleke, prinesite jo še ta mesec na Wolcott Ave. in Cermak Rd., da nam bo mogoče takoj odposlati v New York.

Vsem tistim, kateri kupujejo vojne bonde, darujejo za naše vojake, Rdeči križ, in podpirajo svetovno znano jugoslovansko armado, in kateri so že danes sklenili, da pridejo na našo prireditev: Veselo Veliko noč!

Anton Krapenc,
predsednik skupnih društev.

VESELE JE NAGRADE

Pueblo, Colo.

Cenjeni g. urednik Am. Slovenc: Sporočam Vam, da sem prejel krasni globalni zemljevid, ki ste mi ga poslali. Sem prav zadovoljen z njim in se Vam prav lepo zahvaljujem za to lepo nagrado.

John Mramor Sr.

RAZNO

OSTAL V GOZDOVIH

Rangerji v Clearwater National Forest, blizu Orofino, Idaho, so prijeli nekega moža, ker se ni prijavil za vojno službo. Povedal je, da je šel v gozdove še tedaj, ko je bil Roosevelt prvi izvoljen, in da od takrat še ni prišel ven.

VRTNO SEME ZA RUSIJO

Zedinjene države so ravnokar poslale 20,000 ton semen v Rusijo. Izgleda, da hoče Stalin Sibirijo spremeniti v velikanski "Victory" vrt.

PATTON JE ZDAJ DRUGAČNEJŠI

Saarbourg, Nemčija. — General Patton, ki je svoječasno oklofutal nekega vojaka v Sibiriji, je zdaj ves drugačnejši. Te dni je srečal vojaka, ki mu ni salutar. Ustavi ga in reče:

NAJVESELEJŠO IN PRIJETNO VELIKONOČ

želimo vsem našim dragim slovenskim odjemalcem in prijateljem in jim obenem izražamo zahvalo za naklonjenost in patroniziranje in se za isto še nadalje priporočamo.

Kakor doslej, tako bomo tudi v naprej se prizadevali služiti v zadovoljstvo našim odjemalcem. Naša trgovina je vaša trgovina. Zadovoljiti naše odjemalce je vedno bila in bo naša glavna naloga. V tem duhu vas zahvaljujemo, pozdravljamo in želimo vam in vašim drugim

OBILO PIRHOV IN VESELO ALELUJO!

TRIKRYL'S
DEPARTMENT STORE
2110-14 W. CERMAK RD.
CHICAGO, ILL.

Nedeljski pomenki

J. M. Trunk

TEDENSKI KOLEDAR

1. Nedelja — VELIKA NOČ
2. Ponedeljek — Vel. ponedeljek. — Frančišek P.
3. Torek — Rihard, škof
4. Sreda — Izidor, škof
5. Četrtek — Vincencij Fererski
6. Petek — Viljem, opat
7. Sobota — Bl. Herman

VSTAJENJE. VELIKA NOČ

"... na ta dan po svojem Sinu premagal smrt in odprl vrata večnega življenja." Cerkvena molitev.

Po jasnih Zveličarjevih besedah mora biti čednost nepremagljiva, celo njegova lastna čednost, kar je razvidno iz današnjega največjega praznika. Kakor je on premagal smrt, tako moramo mi premagati vse, kar bi nam zastavljalo pot. Odločno pove: "Kdor ljubi očeta ali mater bolj nego mene, ni mene vreden, in kdor ljubi sina ali hčer bolj nego mene, ni mene vreden" (Mat. 13, 37). Homer je zapisal: "Dan, ki naredi nas za sužnje, oropa nas za polovico vrednosti."

Velika noč je dan zmage. Premagani smo bili po grehu, zmagali smo po ljubljenem Odrešeniku, ki je vzel vso moč pretkanemu zmagovalcu in po sebi nas storil za zmagovalce. Ustal je in po njem smo ustali mi, zmagal je on in zmagali smo mi. V tem je njegova in naša zmaga. Izginil je vsak strah večnega pogubljenja po grehu, vsaka posledica greha je izbrisana. Velika noč je praznik popolne zmage. Ampak Velika noč ni še praznik končne zmage. Le upanje na končno zmago nam daje ta praznik, ker glasom dnevne molitve so se "odprla vrata večnega življenja." Pretekla nevarnost je izginila, bodočo nevarnost od lastnih grehov moramo premagati, per potrebna milost za končno zmago in dosego večnega življenja je nam zagotovljena. Ko pride do našega vstajenja in tista Velika noč praznik popolne zmage. In še je razlog, da vriskamo. Ko sedanja vojna lahko traja še leta, naroči ženska iz zapadnih držav, da v New Yorku sobo, "da vidim proslavo zmage". Poleg hoče biti, ko bodo proslavljali zmago. Kdo bo še z nami pri končni zmagi? Angeli bodo vriskali, ker na mesta potisnjenih stopijo ljudje, ki bodo zmagali po zmagi Zveličarjevi. Ze zdaj poj, ker boš vriskal, ako zmagas.

"No, vojak, zakaj mi pa ne salutiraš?" — Vojak odgovori: "Gospod, vas nisem videl." — Patton pa odvrne: "Je že vse prav, bal sem se le, da si kaj jezen na me."

NAJVEČJA TISKARNA

Največja tiskarna na svetu se nahaja v Washingtonu, D. C., upravlja pa jo Stric Sam. Odkar smo v vojni, izvršuje nedopovedljivo veliko delo. Ta tiskarna se je začela ravno pred salutar. Ustavi ga in reče: Civilno vojno. Obsega štiri velikanska poslopja, ki pokrivajo 33 akrov zemlje in kjer je uposlenih 7,000 oseb. Tiskovine za eno samo vojno posojilo so zahtevale 1,000 ton papirja. Pri tem je bilo vključenih 80,000,000 prigrbov (folders), 6,000,000 letakov, 3,700,00 izvodov 32 strani velike knjižice, 100,000 izvodov dnevnikov in tednikov in 82,300 izvodov neke uradne knjige. To vse skupaj je pa samo kakor kapljica v primeri z vsem delom, ki se tukaj izvršuje.

Dušica - Rožamarija

— Agnes Günther —

Dušica zre v svojega očeta ter pije iz kozarca. V svojem srcu pa ga prosi odpuščanja, ker ga je dolžila, da ne zna slaviti praznikov.

"Tako je storil tudi moj oče, ko je prvič prišel na ta grad. Rekel je, da mora iz tega studenca piti, kdor hoče postati pristen Braunecker."

Zdaj je pristopila tudi kneginja. Dvignila je malo svojo čipkasto obleko, kajti okoli studenca je bilo mokrotno.

"Povej mi, Frid, ali je to le družinsko govoričenje, kakor trdi tvoja sestra Helena ali pa je tudi nekoliko prazne vere vmes?"

"Helena je ženska, ki ne pozna čuta spoštljivosti in bi morala svoj jezik malce bolj brzdati. Prazna vera? — Tega ne bi mogel reči. Obstaja baže zgodba o nekem Brauneckerju, o studencu in o vili. Žal je sam ne poznam. Ali ti smem ponuditi?"

Toda Helena ne mara mrzle vode, ampak upa, da dobi tam gori v začarani graščini topel čaj. Seveda šele potem, ko ta dva dovršita svojo pobožnost. Rožamariji je, kot bi bila v cerkvi! —

Ko sta končala, izpregovori knez: "Rožamarija, tu vzemi še lipovo vejico k tvojemu javorovemu listu!"

"Ali mora to tudi biti? Moj Bog, kako svečana je malčica! Sreča, da ni deček, sicer bi morala postati duhovnik!"

Potem stopajo med bršljanovimi stenami po stopnicah navzgor proti notranjemu grajskemu dvorišču, kjer stoji graščina z visokim stolpom. Nad visokimi vratmi je mogočen, v kamen vdolben grb z letnico 1534. Za vrati je mračna dvorana z izrezljanimi jelenjimi glavami z mogočnim rogovjem ob lesenih stebrih. Kneginjo malce strese.

"Hu, kako diši tu po duhovih! Frid, prepričana sem, da tu celo podnevi straši. Tega mi pa nisi povedal, da je ta grad takšno gnezdo strahov. Ti vendar ne boš trdil, da bi mi mogli v tem ozračju živeti in to nekaj dni!"

Knez je nekoliko v zadregi: "No da, malce starodobno že diši tu po prostorih, v katerih nihče ne prebiva. Menda je gozdarica premalo zračila ali pa je preveč tega bršljana. Gori bo bolje, boš videla!"

Toda kneginja ne neha tožiti: "Te jele nje glave povsod, ki boljše s svojimi steklenimi očmi! Te dolbine ob oknih na stopnišču! To je grad duhov iz kakega angleškega romana!"

"Da ti to rogovje ne ugaja! Poglej, na vsaki ploščini ime! Vse te jelene so postrelili po naših gozdovih. — Ta sedemnajsterak! Jaz imam veselje z lepim srnjakom! — Tega je ustrelil moj oče, ko mu je bilo šele petnajst let. Čitaj ta napis! — Kako ga je moralo to vradostiti! Danes pa to sitnarjenje za par srnjakov! Če se bodo hoteli zabavati naši pravnuki, bodo morali loviti podgane."

Zdaj se skloni kneginja čez stopnice ter reče: "Tega ste vi gospodje sami krivi! Ako bi bili prišli leta 1848 kmetje nad me in bi bili pokvarili moj šport, radi tega bi mi še dolgo ne bilo treba loviti podgan!"

Gori se odpro staromodne prijazne sobe, opremljene z lepim rokokom in empir pohištvo. Vitke empirizice se kaj slabo postavljajo poleg prastarih črnih peči. Tapete so pokrite s strahotnimi kockami, ki silijo gledalca, da jih začne prešteti. Kneginja ne more razumeti, da bi bilo kaj posebnega na teh sobah, katerih okna zakrivajo modrobeli zastori. Te strašne tapete, te pošastne peči! Ta stari, neotesani tlak! — Tudi majhni pomoli katerih okna leže točno proti vzhodu in zahodu, je nikakor ne morejo navdušiti. Naslonjač, ki stoji tam, je okoren in vložena mizica pred njim se maje. —

Kneginja dobro sluti, da knez od nje nekaj pričakuje. Ginjenosti ali občudovanja. Tako čudno jo gleda in z ravno istim izra-

zom zro v njo oči te čudne deklice. — Oče in hči sta si hipoma podobna!

Kar izpregovori knez, kateremu se pozna, da je malce v zadregi: "Jaz seveda ne morem pričakovati, da bi ti grad molka nekaj povedal! ... Za nas Brauneckerje grad molka ni kot drugi gradovi! Z njim so v zvezi marsikateri pravljice. ... Že to čudno ime! ... Iz tega gradu izvira baže naša sreča. ..."

Kneginja se hudo dolgočasi. Toda dušici so se širom odprle oči ter žarijo v čudnem sijaju:

"Ali so tu bili vsi oni ljudje, ki žive zdaj v svojih slikah? Gospod z mečem, lepa gospa z okraskom, ki se zdi kot padajoče krvave kaplje in blede deček s ptičem in majhnim mečem ob srebrni verižici? So ti bili ti, papa? — In so prinesli srečo s seboj? ... In čemu se zove grad molka in čemu drže vsi modri možički prst na ustnice? Zakaj moramo molčati? Ali prinese molk srečo?"

"Za majhne deklice bo vedno najbolje, če molče," izpregovori kneginja s tako rezkim glasom, kakor ga še nista doslej od nje slišala ne oče ne hčerka. Oba se prestrašena pogledata. ... Materin glas tako čudno odmeva v teh starih, neprestano zaprtih sobah. "Ta družinski malik!", si misli mlada gospa, ki je vedno prebivala le po mestnih vilah. Njen oče je bil član stranskega pokolenja tega rodu. Vse ji je bilo tu tuje in neprijetno. "Kako se more kdo navduševati za te neokusne sobe!" In ko zapazi čudne zavračajoče poglede iz četrto oči, postane še bolj nevoljna. ...

— "Kaj je vendar otroku?" Pobledele je ko sneg in njegove oči so zatemnele. Stoji na pragu, kot bi se hotel v prihodnjem trenutku onesvestiti. —

"Rožamarija, ti se vendar ne boš bala! Moj Bog, kako je ta otrok plašljiv! Tu vendar diši le po zatohlici!"

Knez nagubančilo čelo ter reče: "Bilo je nepremišljeno, da nismo vzeli s seboj gospe Hardenstein. V silbi bi si ne vedeli pomagati!" Nato brž potegne Rožamarijo k sebi v sobo:

"Pridi vendar, Rožamarija, hočemo piti čaj!" — Dušica se pusti vleči, stopa le prav na rahlo in po prstih, kot bi se bala, da bi koga zbudila. —

Iz starih pozlačenih skodelic pijejo čaj. Slugi! Tu si streže gospoda vedno sama. Tak je starodavni običaj! —

Ko je dušica popila svoje mleko, je še vedno blede in vztrajno molči. Ker je nekaj malega zavžila, je knez malce pomirjen. Na vse načine si prizadeva, da bi spoprijaznil svojo soprogo z ozračjem tega gradu. Pripoveduje ji o svojem prvem tukajšnjem lovu. Bil je tedaj s svojim očetom in dedekom. Kako so prenočevali in niso nikoli imeli časa, da bi se ukvarjali z duhovi. Zvečer so se veselili že prihodnjega jutra in si pripovedovali zabavne zgodbe o konjih in psih. Ob jutranji zori je že stal lovec pred vrati in trkal. Kar padali so iz ležišč, ki so bila trda kot kamen. Bili so še vsi zaspani. — Toda vse knezovo prizadevanje ne more pomirljivo uplivati na kneginjo.

"Človek mora biti že ob vsak voh, če hoče tu stanovati. Prosim te, Frid, te tapete! In ta ogledala! Ali so bile nekoč dame tako malo nečimerne, da so se zadovoljile s takšnimi ogledali?" —

Zdaj dušica vstane, stopi s počasnim, lahkim korakom proti durim ter vpraša: "Papa, ali si smem ogledati sobo, v kateri visi modri možiček izpod stropa?"

"Kaj meniš, Rožamarija?" —

"Možička, ki takole dela!" Pri teh besedah položi prst na ustnice ter se smehlja, kot bi komu zaukazala molčanje.

"Tega vendar tu ni!"

(Dalje prihodnjič)

DEVET ARMAD PRODIRA V ZAPADNO NEMČIJO; RUSKI PRITISK Z VZHODA (Nadaljevanje s 1. strani)

Severna ost udarja na Frankfurt, kjer divjajo ostri boji v mestu samem. Frankfurt je važno industrijsko središče in šteje okrog 500.000 prebivalcev. Zdaj je najbrže že v ameriških rokah. Kakih 25 milj južno pod Frankfurtom pa ste se razlile v notranjost Nemčije dve kolone ameriške prve armade in o eni poročajo, da se bliža mestu Fulda, druga, da je že naprej od Wuerzburga in da se bliža Nuernbergu v Bavariji. Ako je le količikaj resnice na teh poročilih, potem so Amerikanci že v Bavariji.

Zavezniki so ujeli zadnje dni več kakor 80.000 nemških ujetnikov. Neuradno poročilo omenja, da sta Hitler in Himmler ukazala izpraznitev Nuernberga. Druga vest omenja, da so ameriške čete le še 170 milj od Berlina. Dogodki se vrste s tako naglico, da jim skoro ni mogoče slediti, pravi vest.

London, Anglija. — Ruske čete so na treh novih točkah prišli preko reke Odre in ima-

jo zdaj že kar osem oporišč na vzhodnem bregu reke. Nemško radio poročilo omenja, da so Rusi privredili preko Odre svoje najboljše udarne čete in da pripravljajo naval na Berlin.

Na Madžarskem so zadnja dva dni napredovale ruske čete nekaj nad 20 milj. Od avstrijske meje so še okrog 18 milj in od Dunaja 56 milj.

Angleži so mnenja, da Rusi pripravljajo splošen naval na Nemčijo na vsej 600 milj dolgi fronti, ki bo prišel, kakor vihar in grom, ko se bo zazdel Rusom ugoden trenutek.

V Evropi pričakuje vse, da je konec pred durmi. Zadnja dejanja te dolge krvave drame se odigravajo na odru evropske pozornice.

MECHANICS WANTED AT ONCE

Furnace and Gutter—\$1.75 per hour—will teach beginners the trade — Apply in A. M. at 5528 SO. RACINE

POMAGAJTE AMERIKI DO ZMAGE! KUPUJTE ZVEZNE VOJNE BONDE!

AMERICAN SLOVENIAN CLUB

1840 W. Cermak Rd., Chicago, Illinois

Zeli vsem prijateljem

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

JOSEPH CERJANEC, predsednik, JOHN ZVEZICH, tajnik
ANTON GOLENKO, blagajnik

NAZNANILO

slovenskim dekletam in ženam, da izvršujem kravlj-ljanje las na več raznih načinov.

"PERMANENT" (trajen) način kravljljanja las pravim na mojem, ali pa na vašem domu po dogovoru in želji, na sledeče načine in za sledeče cene:

"HELENE CURTIS PERMANENT" za \$10.00
"COLD WAVE" — \$10 in \$15
"MACHINELESS" — \$ 5.00 in naprej

ALBINA M. JUDNICH

1848 West 23rd Street, Chicago, Illinois

Za dogovor in čas glede kravljljanja me lahko pokličite med 9. uro dopoldne in 6. uro večer, kličite WEBSTER 4942. — Po 8. uri večer pa kličite na moj dom CANAL 5571.

SE PRIPOROČAM

ZENSKÉ

Delo pri izizi in v kuhinji
podnevi ali ponoči
delni ali celi čas

Uniforme in hrano dobite brezplačno.
Dobri delovni pogoji — od WLB potrjena
Lestvica za plače in napredovanje

DANLY

MACHINE SPECIALTIES, INC.

2100 SO. 52nd AVENUE, CICERO, ILLINOIS

Zglasite se na

EMPLOYMENT OFFICE

1925 So. 52nd Avenue

8 A. M. do 6 P. M.

DR. FRANK T. GRILL

ZDRAVNIK in KIRURG

Stanuje in ordinira na:

1858 W. Cermak Rd., Chicago, Illinois

od 2 do 4 popoldne in od 7 do 9 zvečer. — Ob sredah in ob nedeljah po dogovoru.

Telefon v uradu in v stanovanju CANAL 4955

Pisano polje

J. M. Trunk

"Mi vstajamo in vas je strah..." To je nekdo povedal o Slovanih, ko so za pečo smrčali. In še večeraj je bilo tako, da so skoroda spali že v grobovih. Danes je malo bolje. Ali je dobro tudi? Sodbe so različne. Rusija baže vstaja in še Tito, in A. Janković v Clevelandu hudo odpira usta pri tem vstajanju, ko je usta odprl prej že do ušes John Filipič. Kdo bi jih ne odprl? Saj vidijo, kako bodo jutri "delili", in požirajo sline že danes, "črni reakciji" se pa tresejo hlače. Baže je kanonik Oman nekaj zapisal, da ni sreče, če kdo pocetla vero. Kakor sršeni so in trdijo, da je roba narobe, sreče je na cente, kadar in ko se kdo otrese "vraževerstva" in pogasi še ves peklenski ogenj. Well, ali si za-bit? Saj pravijo, da postane človek po napredni medicini — bog. Enostavno, šur. Na Boga ali na boga verujemo, Bog pa ne more imeti vere, niti kak bog ne, toraj je kak bog brez vere. Šur, Mike. Ne morem biti kratak, ker je g. Antonič dolg.

V Clevelandu, pravi, da je na stotine nekrščenih, "ki so večinoma (?) srečni in se radujejo življenja". Bog jim daj srečo. Kadar grem jaz k jelenom in orlom, se ustavim tam na Zajčevi farmi. Tam imajo včasih do 50 nekrščenih, celo kr-delo pujskov imajo, in kadar jim je rajni Česnovar prinesel dobro potrošenih čomp, so bili ti nekršчени srečni, da sem bil še jaz ves srečen, ko sem jih gledal, in so ležali kakor zaklani. Pač niso vedeli, da bodo pri vsi sreči zaklani in jih bodo Kržanova mati podelali v klobase, in bom zopet jaz srečen, ko bo Wallace tudi meni prinesel nekaj okusnih krvavic. Tako je pri teh nekrščenih tam na Zajčevi farmi. Kako bo pa z nekrščenimi otroci v Clevelandu, ko bo vse sedanje sreče konec, ne vem, niti ne vem, kako bo pri takih, ki so bili kršćeni, pa so vse po naprednosti pocetlali. Judje Kristusa niso marali in ga križali, ampak še danes so nanj ponosni, ker je bil, pravijo, Jud in najmodrejši, in on je rekel: "Pustite oboje rasti, ob žetvi pa povežite luljiko v snope, da se sežge."

Ali ne vidite, čemu je g. Antonič tako hud na "namišljeni pekel"? In v peklju je tisto sežiganje. Jej... jej... srečni! In čemu pišeta Filipič in Antonič dolge kolone v Prosveti? In g. Antonič, kakor sam poudari, agitira z vso vneto za napredno robo. Ali mu gre le za

PRODAM

3-stanovanjsko zidano hišo po 6 sob, blizu 26. ceste in Hamlin Ave. Cena je \$11,500;

5-stanovanjsko hišo, v kateri sta dva prostora za trgovino, na 2358 So. St. Louis Ave. Cena je \$17,000;

6-stanovanjsko hišo na Lawndale in 22. cesti. Cena je \$18,500;

3-stanovanjsko hišo na Millard Ave. Cena je \$10,000;

3-stanovanjsko zidano hišo, centralna kurjava. Nahaja se na 66 Highway, Lyons. Cena je \$11,000;

4-stanovanjsko zidano hišo na 22. cesti in Avers Ave. Cena je \$8,500;

2-stanovanjsko hišo v dobrem stanju, katere je obita z "imitation brick". Nahaja se na 22. cesti in Lincoln Ave. Mesečni dohodki znašajo \$100, cena je samo \$5,500.

Za pojasnila se obrnite na

ANTON JORDAN

3741 W. 26th Street, Chicago, Ill. Telefon Rockwell 3311, ali Rockwell 9659.

neki "komišen"? Tak — bog, ki mora agitirati in prijemati za kljuko, in se mu še lahko pripeti, da prime za napačno kljuko, pri kakem reakcionar-cu da prime za kljuko, in kak pravi reakcionar, katoličan namreč, ko vidi tisto napredno robo, mu lahko zagrmí: "Marš, šause poscavse", in če besedi doda morda še s čevljem v... se g. Antoniču še dogodi, da obleži tam v čestnem jarku. Tak — bog, pa v čofli! Morda pokliče še Filipiča, na pomoč, in bi bil prizor za bogove, ko bog Boga iz jarka vlačí.

Well, Rusija je Rusija in Tito je Tito, ampak Rusija bi morala sfiksati nekaj drugega, da bi bili človeške reve kakti bogovi, in da bi se "črni reakciji" hlače tresle pred Rusijo, ker pri Bogu je tudi Rusija le reva, če bi hotela Boga podreti, kakor podira nazije.

FAST RELIEF FOR HEADACHE

Alka-Seltzer

Dr. Miles Nervine for Sleeplessness, Nervous Irritability, Excitability, and Headache. Read directions and use only as directed.

When You Are NERVOUS

DR. MILES' NERVINE

Get your daily quota of Vitamin A and D and B Complex by taking ONE A-DAY (brand) Vitamin Tablets. Economical, convenient. At your drug store. Look for the big "A" on box.

ONE-A-DAY VITAMIN TABLETS

Play Safe

According to the best authorities, the minimum daily A, D and B Complex Vitamin requirements of the average person are:

4,000 USP Units, B1 333 USP Units, B2 2,000 Micrograms, and approximately 10,000 Micrograms Nicotinamide. The required amounts for other B Complex Vitamins have not yet been established.

Many people do not get enough of these essential vitamins. DO YOU? Why not play safe by taking

ONE-A-DAY VITAMIN TABLETS

Each ONE-A-DAY Vitamin A and D Tablet contains 25% more of the cod liver oil vitamins than the minimum daily recommended quantity.

Each ONE-A-DAY Vitamin B Complex Tablet contains full minimum daily requirements of Vitamins B1 and B2 and 10,000 Micrograms of Nicotinamide together with a substantial amount of other B Vitamins.

When you buy Vitamins, compare potencies and prices. Note how ONE-A-DAY Tablets conform to the average human requirements. See how reasonable the cost.

Get them at your drug store.

DR. H. M. LANCASTER

Dentist

2159 West Cermak Road

Telefon Canal 3817

(ogel Leavitt St.)

CHICAGO, ILL.

DR. JOHN J. SMETANA

OPTOMETRIST

1801 So. Ashland Ave.

Telefon Canal 0523

Usadne ure: Vsak dan od 9:30 do 8:30 zvečer. Ob sredah od 9:30 do 1:00 popoldne; ob sobotah od 9:30 do 7:00 zvečer.

AMERIKANSKI SLOVENEK

VELIKONOČNA PRILOGA

IN TWO PARTS — PART II.

CHICAGO, ILL., PETEK 30. MARCA — FRIDAY, MARCH 30, 1945

V DVEH DELIH — DRUGI DEL

O Njem, ki je vstal...

KOVINASTE čelade so počivale na rame-nih spečih rimskih vojakov. V krogu okoli groba so sedeli in skrčene noge so skrivali pod telesi; bdele so le njihove dolge sulice, ki so jih nepremično stiskali v rokah.

Nenadoma se je razlegel v tišini zamolkel udarec. Zemljo je stresel. Bela svetlikajoča se svetloba je privrela iz groba in zasenčila sij bakel. Sredi te svetlobe je švignila v zrak jasna visoka postava in se z nogo nalahno dotaknila zemlje. Za trenutek je tako obvisela. Šopi tenkih razmršenih las so ji skrivali in odkrivali obraz. Dolga svetla roka se je dotaknila kamna groba, ki je bil prislonežen na skalovju. Bilá je ogromna skala. Ta dotik je zadostoval, da je prelomil pečat, odvalil skalo in jo z ropotom odstranil.

Na različnih krajih se je istočasno prikazoval začudenim in prestrašenim ljudem. Z lastnimi nogami je prehodil to zemljo, kjer bodo sledovi ran, tako na rokah kot ob straneh, postali žarišča luči. Nenadoma se je prikazal tu in tam kot sončen žarek, ki veselo, pronica skozi kristal.

Grešnica Magdalena...

Pred njo se je pojavil nekdo, ki ga v prejšnjem hipu še ni bilo. "Ali je to vrtni čuvaj?" — "Ni morda on ukradel Jezusa?" Solze so drsele po Magdaleninem licu.

"Gospod, če si ga ugrabil ti, povej mi, kam si ga položil in jaz ga bom odnesla."

Glas, poln sladkobe ji je odgovoril: "Marija..." To je bilo vse.

"Raboni... moj učitelj..."

Tisti dan sonce še ni zašlo; še je objemalo polja, ko je na poti v Emavs dva potnika dohitel še tretji. Tega tretjega nista poznala. Obleden je bil v bel plašč iz tanke volne in ko je govoril, so se konci prstov prikazovali iz širokih rokavov. Zelo sladko je govoril. Okoli je vladala tišina, le žabe so kot po notah enakomerno regale, ko so hiteli mimo potoka. Otožnost ugasujočega dneva je napolnjevala zemljo in potnike. Tujec je začel z možema pogovor, kakor da bi bil njun brat.

Tesno v sredi med njima je stopal, s prodirljivim glasom je vprašal: "Kakšni so ti pogovori, ki jih imata med seboj na poti?" (Sv. Luka 24, 17.)

Zdelo se je, da mu ni nič znano, kaj se je bilo zgodilo te dni v Jeruzalemu. Tujčev obraz se je komaj videl izpod kapuce, ki je pokrivala glavo in čelo do oči.

Potnika sta razodela tujcu svoje upanje in dvome: "Tretji dan je že, odkar so se zgodile te stvari."

"O nespametna in po srcu kesna za verovanje vsega tega, kar so povedali preroki." (Luk. 24, 25.)

V Emavsu pred gostilno se je tujec delal, kakor da hoče pot nadaljevati; toda očarana potnika sta ga silila, naj deli z njima obed. Dal se je preprostiti. Ali je hotel s tem poudariti še večji pomen svoje privolitve?

Za mizo jima je tujec odkrival zakon Usmljenosti v njenih najskrivnejših in najiskrenejših potih tako navdušeno, kakor da bi imel pred seboj množico poslušalcev, ne pa dve ubogi sri. Držec v nekoliko dvignjenih rokah kruh, ga je blagoslovil počasi razlomil in ga jima dal. Kapuca je zdrsnila na hrbet in razkrila glavo v medlem siju svetilke, obešene na tramove, ki jih je zakrivala senca; tedaj sta druga dva začudena kriknila in solze so jima privrele iz oči.

Hiša, v kateri so se to noč sešli Gospodovi prijatelji, je bila ista, ki jim je nudila zadnje čase zavetje okrog Jezusa. Na zunaj se je zdela mrtva; ali na koncu nekega hodnika, odkoder so stopnice vodile v višje nadstropje, se je zadaj za vrati slišal šepet pritajenih glasov. Vrata so se previdno napol odprla in prikazal se je droben ža-



MISEL NA VSTAJENJE

Boš, zemlja, še kdaj lepa, kot si bila,
boš še cvetela kot nekdanje dni,
ko si otroku mi srce mamila,
mi v dalj kazala čudežne poti?

Boš še kdaj tiela v srcu vera živa
v dobrine večne, vzore in značaj,
v načela irdna in neomahljiva,
v večnost oltarja in v rodu sijaj?

O kdaj boš čista, dobra vstala, duša,
kot si izšla iz Sivarnikovih rok —
zapela alelujo, ki posluša
nešteta družba božjih jo otrok?

Griša Koritnik.

Boš še, ljubezen, kdaj srce ogrela,
ljubezen topla, čista ko slato,
ki bi za bližnjega križ nase vzela,
podala v sili še sovražniku roko?

Boš še kdaj, še kdaj mi srce gorelo
za drago zemljo, dom očetni svoj,
prečiščeno v odpovedi voljno trpelo,
služeč le temu, kar je nad teboj?

rek skrite svetilke. Novi prišleci so posedli; izmenjali so nekaj besed.

Ko je razlomil kruh, se je bleščeča luč razlila raz njegovo glavo in roke; kruh, prozoren in lahek, se je zasvetlil.

"Ali ni bilo najino srce goreče v nama, ko je na poti govoril in razlagal pisma?"

Sedeli so drug poleg drugega. Eno skupno srce jih je združevalo. Srce, zmožno združevati množice. Nenadoma, ko niso vedeli ne kako in ne odkod je prišel, se je tu pojavil Jezus. Resnično, On je bil. Isti, s katerim so živeli toliko časa skupaj, ki so ga ljubili in mu bili pokorni, a so ga zapustili, ko je umrl na križu.

Brez zamere se je vrnil med nje. "Mir vam bodi. Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošljam." (Jan. 20, 25.)

Po tej mali skupini ljudi je hotel zapustiti svojo voljo vsemu človeštvu in vsaki duši, tudi najbolj ubogi, ki se bo rodila do konca vekov. Njegovo maloštevilno poslušalstvo je moralo zadostovati, da ustanovi ognjišče resnice, odkoder

bo človeštvo črpalo brez konca. Da, ljubezen je meso postala in med ljudmi prebivala. Vrata resnice in dobrote so odprta; ljubezen biva med ljudmi!

Čez osem dni se je Jezus prikazal na istem kraju, kjer so se bili njegovi otroci na skrivaj zbrali.

"Prišel je pri zaprtih vratih." Nikdar mu ne bo noben tat kos! Božji vlomilec pride potihoma in nenadoma, da se skloni na prsi človeka in da si pridobi njegovo srce. Izbral si je toliko src, kot jih je na zemlji, ali vsi ne dovolijo, da bi bili okrađeni. Treba je privolitve srca njegove želje, da hočejo pasti v roke temu edinstvenemu tatu, čigar tatvina stotero nagradi oropanega.

Oni dan, ko se je prikazal Jezus, je bil zraven neverni Tomaž. Jezus se je ustavil prav pred njim: "Deni svoj prst semkaj in poglej moje roke." (Jan. 20, 27.)

Pred njegovimi očmi je stegnil prebodeni roki. Tomaž jih je poznal. Dotaknil se jih je. Resnično, one so bile.

BLAGOSLOVLJENO IN RADOSTNO VELIKONOČ

želita vsem naročnikom in prijateljem lista

UREDNIŠTVO in UPRAVA.

Jezus je odstranil plašč in tuniko: "Podaj tudi svojo roko in jo položil v mojo stran."

Tomaž pade na kolena; s čelom se dotakne Jezusovih nog: "Moj Gospod in moj Bog!"

"Blagor tistim, ki niso videli in so verovali."

Dnevi so minevali in apostoli so se polagoma vračali na svoje domove k opravilom, vedno blizu drug drugemu. Na Tiberijskem jezeru je nalahno pihal veter, ko so vrgli mrežo v pljuskajoče valove. Vso noč so se trudili, vso noč so čakali in ko so zlate zvezde postale srebrne, niso še nič ujeli. Iz vode so potegnili prazno mrežo. Velika žalost je napolnjevala ribiče. Nekdo je bil na obrežju. Čoln se je bližal.

"Otročiči," je zaklical z brega, "nimate nič jesti?"

Odgovorili so: nič.

"Vrzite mrežo na desno stran čolna in boste našli." (Jan. 21, 6.)

Ali je ta prodrl globine vode? Je bolj poznal navade rib? Je poznal tudi srca ribičev? V njegovem glasu je obenem z nasvetom zvenel tudi ukaz.

"Vrgli so mrežo." (Jan. 21, 6.) In niso je mogli več izvleči zaradi velike množice rib. Na dnu čolna so se lesketale ribe in trepetale. Janez, naj občutljivejši za diš ljubezni, je zaklical:

"Gospod je!" (Jan. 21, 7.)

To je zadostovalo Simonu Petru. Čoln se ni pomikal dovolj naglo. Napol gol zaradi ribarjenja "se je vrgel v morje." (Jan. 21, 7.) Jezus jih je čakal poln uslužnosti. Že ob ognju je delil ribe in lomil kruh. "Pridite. Jejete!"

Približali so se in jedli, med njimi tudi Peter. "Simon, sin Janezov, ali me ljubiš bolj kot tile?" (Jan. 21, 16.)

"Da, Gospod, ti veš, da te ljubim."

"Pasi moja jagnjeta."

"Simon, sin Janezov, ali me ljubiš?"

"Da, Gospod, ti veš, da te ljubim."

"Pasi moje ovce." (Jan. 21, 17.)

In še zadnjič: "Simon, sin Janezov, ali me ljubiš?"

Sedaj je bil Peter pripravljen na vse:

"Gospod, ti veš vse in veš, da te ljubim."

Da, Gospod je vedel vse in je tudi dobro vedal, da ga je Peter, pastir njegovih ovac, ljubil.

"Hodi za menoj," mu je rekel Jezus, kakor vsem tistim, ki jih je sprejel v svoje varstvo.

Enajsteri so se nato napotili v Galilejo. Tu na gori, ki jim jo je pokazal Jezus, so zaslišali to, o čemer niso več dvomili.

"Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji." (Mat. 28, 18.)

Mogočniki te zemlje še niso spoznali, da je neka meja, nad katero je napisano z nespremenljivimi črkami: Tu se začne Jezusova oblast!

Oblast.

"Pojdite po vsem svetu in oznanjujte Evangelij vsemu stvarstvu." (Mark. 16, 15.) "Učite vse narode, krščujte jih v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha in učite jih spolnjevati vse, karkoli sem vam zapovedal." (Mat. 28, 19—23.)

In da bi napolnil z močjo apostole vseh stoletij, je dodal: "Glejte jaz sem z vami vse dni do konca sveta." — "Ostanite, dokler ne prejmete moči z višav." (Lk. 24, 49.)

Edinstvena novica, sladka novica.

Jezus je odvedel svoje prijatelje proti Betaniji. Tu pod prostranim nebom v tišini zemlje in v navzočnosti ljudstva je Jezus dvignil roke in jih blagoslovil. Na njegovi glavi se je pojavila krona, stkana iz žarkov luči.

Kar je sledilo, se je zgodilo v trenutku.

Klečeči so vsi videli, kako se je Gospod dvigal, kako se je izgubljala Njegova glava, Njegova ramena, Njegov plašč in končno so se videla le še stopala Njegovih nog, nato so pa tudi ta izgubila... (Evgenija Markowa.)

OCITANJA JEZUSOVA

(Misli za veliki teden)

Na veliki petek, ko se v cerkvah počasti križ, se pojejo tako imenovana očitanja ali tožbe Jezusove na judovsko ljudstvo, kjer ga On spominja na prejete dobrote ter mu očita njegovo nevaležnost. Res ganljive pesmi!

Kaj bi Križani nam očitali, če bi zdaj stopil pred nas ter začel govoriti? Kako bi tožil?

Ljudstvo moje, kaj sem ti storil, ali s čim sem te užalil, odgovori mi! Ze mnogo let prebivam pri tebi v ozkih tabernaklih, molim zate, se zate žrtvujem in te blagoslovim. Ti pa name ne misliš, me komaj obiščeš, večkrat niti v nedeljo ne, si tako ravnodušno tukaj v moji hiši, brez pobožnosti in brez spoštovanja... Jaz ti storim le dobro, ti pa me žališ s svojimi mnogimi grehi. Zakaj? Kaj sem ti storil? Opominjam te k pokori in poboljšanju, ti si pa vedno bolj in bolj lahkomišljeno.

Ljudstvo moje, kje je tvoja vera? Kje je tvoj ljubezen? Odgovori mi! Jaz sem tvoj Bog, tvoj varuh in pomočnik, tvoj prijatelj in brat. Ti pa tekaš za maliki: za monomom, za alkoholom, za nečistostjo — tvoj bog je trebuh. Mene, vir žive vode, zapuščaj in si kopljejo luknjičave vodnjake. Vi služite svetu in hudobnemu duhu. Kaj sem vam hudega storil, s čim sem si zaslužil to nevaležnost? Odgovorite mi!

Vi otroci, kaj ste mi obljubili na dan prve sv. spovedi, na dan vašega prvega sv. obhajila ali zadnjega? Pokorni ste hoteli biti svojim staršem, zdaj ste že zopet na to pozabili in žalili svoje starše. S tem ste tudi mene žalili! Zakaj? Kaj sem vam storil, odgovorite mi!

Vi mladeniči in mladenke, kaj sem vam storil? Zakaj se me ogibate? Zakaj ne pridete k meni k sv. maši, v spovednico, k obhajilni mizi? Zakaj mi ne sledite, če vam pravim: živite čisto in nedolžno! Oblačite se dostojno! Varujte se zapeljivcev! Saj vam želim le najboljše. Dati vam hočem pravega veselja. Zakaj mi ne verjamete? Zakaj zaupate zapeljivcu bolj kakor svojemu Zveličarju? Odgovorite mi!

Ve žene in matere, vas sem posebno oblagodaryl z milostjo, svojo sveto mater Ma-

rijo sem vam dal za zaščitnico, potegnil sem vas iz ponižanja, v katero vas je pahnilo poganstvo, in tolikokrat sem vas tolažil v vaših skrbih in težavah... Zakaj me več ne ljubite? Zakaj ne greste pogostejše k sv. obhajilu? Zakaj ste tako ničemerne in napuhnjene? Zakaj se tako zelo krasite z žametom in svilo? Jaz, vaš Zveličar sem nosil trnjevo krono in plašč posmeha. Jaz sem materinstvo posvetil s postavitvijo zakramenta sv. zakona in sem zato prelił tudi svojo srčno kri. Zakaj ne cenite materinske časti, zakaj bežite pred blagoslovom otrok? Odgovorite mi! Na svojem križevem potu sem blagoslovil pobožne žene in bi rad vas vse blagoslovil — zakaj ne prosite pogostejše blagoslova zase in za svoje otroke?

Vi možje, vas tako zelo ljubim. V apostoli in učencih, v stotniku iz Kafarnauma in v stotniku pod križem sem vas pritisnil na svoje srce. Ali tega prav nič ne cenite? Zakaj tako kolnete? Zakaj ste tako nezumni, poželjivi, tako počutni? Skoro nobenega petka več ne poznate. V petek sem za vas trpel lakoto in žejo in svoje sveto telo predal najhujšim mukam. Ali bi ne mogli tudi vi zame prenesti malo žrtev? Zakaj ste tako slabotni v veri, tako bojzljivi v spoznavanju vere? Zakaj svojih otrok bolje ne vzgajate, zakaj ne skrbite več za svoje družine? Zakaj se ne borite za zmago pravice v socialnem vprašanju, ko vendar veste, da moje kraljestvo temelji na pravici in ljubezni?

O vi možje, na vas sem stavil svoje upanje, da boste obnovili obličje svojega mesta; vi bi morali iti naprej pred mladino s svojim dobrim zgledom, toda izdali ste me kakor Judež, zvezali, tepli in na novo križali s svojimi grehi! Kaj sem vam storil? S čim sem vas žalil? Odgovorite mi!

Ali nam ne bi moral Zveličar tako in podobno očitati? Čisto gotovo! Zato hočemo v duhu osramočeni in skesani pasti na kolena in prositi z vsem srcem:

Sveti, močni, večni Bog, usmili se nas!

Dobri Zveličar! Boljši hočemo postati, za naprej boš imel veselje nad nami!

ču, ki je pri nas prenočeval. Berač mi sveduje: Fant, dobi žebelj od mrtvaške truge. Zabij ga v golobnjak, in tvoji golobi se ne bodo nikdar več potepali. Poskusi!"

"Res," pravi fant, "pripočel sem se Pavletu za tak žebelj, ki mi ga je čez par dni prinesel. Zabil sem ga v golobnjak. Tako je bila sprememba. Ravno pred par dnevi je kragulj odnesel samico, samec je takoj drugo dobil in jo pripeljal k meni. Še dve je potem dobil in zdaj golobi kar silijo k nam v naše golobnjake."

Vsi seveda niso verovali v take bajke. Najmanj je v kaj takega verjel stari šmihelski mežnar Knafelc. Ta se je s Pavletom vedno šalil in ga prosil naj mu prinese tak "čvek", da bo z njim lahko take ljudi našel, ki bodo radi za pijačo dajali.

Pavleta ni bilo nikoli strah. Včasih je le omenil, da strahajo le poredni ljudje, dobri in pošteni ljudje pa ne. Ko so mu včasih Podgorci pripovedovali o strahovih, ali da je ta ali oni "nazaj prišel", je navadno pristavil: "Neumneži, nikar tega ne verjemite. Vi Podgorci svoje ljudi boste pokopavate, brez vsakih čevljev, in po vaših potih je polno kamenja in navlake, da človek še pri belem dnevu ne more hoditi po njih, pa naj z onega sveta bosi hodijo po njih! Saj še v mestih ne pridejo nazaj, ko jih v čevlji obute pokopljejo. Le pametni bodite in tega ne verjemite."

Nekoč so šmihelski ponočnjaki hoteli Pavleta malo postrašiti. Pavle je hodil v Novo mesto h godbenim vajam. Včasih so

muzikanti igrali do 11. ure zvečer pred Rotovžem. Potem so jo mahnili še v kako oštarijo in so tisti, ki so živeli v bližnjih vaseh, okrog polnoči ali pa še pozneje kolovratili domov. Tudi omenjeni večer je bilo tako. Bila je skoro popolna tema in Pavle je sam pripovedoval, da je po temi bolj tipal kakor videl, kod gre. Ponočnjaki so mu postavili sredi ceste kip sv. Janeza, ki so ga vzeli iz Znančeve kapelice. Pavle je v temi zadel vanj. Misleč, da je zadel v pravo osebo in da mu ta morda hoče kaj napraviti je potegnil svojo sabljo, kakoršne so nosili novomeški godci in je v imenu cesarja pozival, da naj se mu tisti, v katerega je zadel, oglasi. Seveda se mu kip ni oglašil. Tedaj je Pavle zavil bridko sabljo in usekal po kipu. Začutil je, da je udaril po trdem predmetu, po lesu ali kamnu. Približa se, vprasne žigalico in vidi, da stoji kip sv. Janeza pred njim. Nesel ga je nazaj h kapeli. Drugi dan je naznanil stvar orožnikom in ti so stikali za ptiči, ki bi jih bila zadelala primerna kazen, če bi jih bili našli.

Pavle je bil pri lahkovernih neka skrivnostna oseba. Zenske so včasih dejale: "Kar težko mu v roke sežem, ker vem, da je on še toliko mrličev ošlatal."

Ko sem bil po zadnji vojni doma, ni bilo Pavleta več med živimi. Tudi on je odšel počivati na božjo njivo na šmihelskem polju, kjer je nad petdeset let drugim grobove kopal. Zdaj počiva v enem tudi sam. Naj počiva v miru.

Ivan Albrecht:

SNUBIT JE SEL

"Kam pa, botra, kam?"

"Kar malo po svetu," je nejevoljno odgovorila vdova Lovračka zgovorni potovki Katri, ki jo je srečala na križpotju pred gozdom. Lovračka je hodila ves čas po bolj zapuščenih stezah, da bi nikogar ne srečala na tem važnem potu, tu pred gozdom pa je morala zaviti na glavno vozno pot. In kakor nalašč ji pride tale klepetulja pred oči. Namenjena je namreč bila Lovračka k Božičevim v Drago, da bi se pomenila za stran sina. Lovračev Miha se že bliža četrtemu križu, pa bi mu Lovračka rada izročila grunt, če bi si znal najti ženo. Fant je priden, dela kakor ura, se zna vsega lotiti in se mu tudi vse obnese, samo žensk se boji kakor vruga. Brez gospodinje pa grut ne more obstati; to vendar ve vsak pameten človek. Ker se torej Miha sam ne zmaže nikamor, se je mati Lovračka odločila za to pot.

Z Božičevko sta bili v mladih letih prijateljici in mlajša Božičevka je celo družičevala Lovrački na svatbi. Zakaj ne bi zdaj njena Marjeta prišla za mlado Lovračko v Log?

Potovka Katra govori o jajcih in maslu. Kam je neki namenjena? Lovračka komaj čaka, da bi se je iznebila, Katra pa hiti:

"Zdaj moram pa naravnost v Drago, da zaaram nekaj masla in jajc za veliko noč." "Aha," se namrdne Lovračka in si želi, da bi se razletela klepetava potovka na vse vetrove, samo da bi se za Drago ne ostalo nič. Med tem se že spet oglašja potovka:

"Pravijo, da je taka stiska na svetu, ljudje pa le dobro živijo."

"Kam si pa vse namenjena, Katra?" se je nazadnje morala vdati Lovračka, da ne bi začela potovka sumiti, po kaj gre tudi ona v Drago.

"Kar je večjih kmetij, bom morala kar vse obhoditi. Razen masla in jajc, ki jih bom pobrala, moram na več krajih sporočiti tudi nekaj novic. Saj veste, kako me znajo ljudje za vse porabiti, da potlej laže brusijo jezike na meni. Katra to, Katra ono, Katra sem, Katra tja. Če je pa potlej kaj narobe, je brž ogenj v strehi in je seveda Katra vsega kriva."

"Tak novice imaš tudi? Za kam pa naj-več?"

"Oh, za vsakega malo. Trdanov Miha, ki dela v Ljubljani, mi je naročil, naj povem, da naj mu preskrbe doto, ker bi rad začel na svoje šivati in si je že tudi nevesto izbral. Cegnarjevi Mici, ki služi v Kranju, se je nekaj pripetilo in je bila vsa iz sebe, ko sva se srečali: Deklina je hotela kar v vodo in sem jo komaj pogovorila. In k Božičevim moram tudi pogledati."

"K Božičevim tudi?"

"O, seveda, kjer so dekleta pri hiši, je zmeraj kaj narobe."

Lovračka se je zdrznila, Katra pa je po svoji navadi brbljala:

"Saj pravim res, kakor se kdo zasuče, ni prav. One s Preseka, ki je bil kaj vem kakšen gospod, tisti Trebarjev Lovro, če ste ga poznali, se je prekulnil z avtomobilom. Seve, ni nič čudnega, ko noče že noben človek živeti po pameti! Kaj vem, kod se je vozil. Za agenta je bil in je menda rad videl Božičevo Marjeto. Ondam sam ji prinesla od njega zavitek svile za celo obleko. Pa kakšne svile! Za Marijo v oltar-

ju bi ne bila preslaba, tako se sveti!"

"In kaj moraš povedati?" je skelelo Lovračko.

"Oh no, saj nemara že vedo. Včeraj je Lovro izdihnil v bolnišnici."

Lovračka si je oddahnila. Če je umrl, ji ne bo več v nadlego, jo je obšla tolažilna misel, med tem ko je kakor v sočutju zategnila:

"Jej, jej, ali res? Oh no, kako vendar nesreča nikoli ne počiva! Bog mu daj dobro, tak ta je že prestal."

"Saj tudi jaz pravim, samo ne vem, kako me bo pogledala Marjeta, ko pridem s tako novico."

Polagoma je Lovračka izvedela, da si hoče Katra Božičevo hišo prihraniti prav na zadnje. Pa ji je še sama povedala, da je tudi namenjena k Božički, ker ima menda nekaj lepe mlade živine na prodaj. Katra je zvito prikimala, češ:

"Mladetina je pa tam res kakor nalašč." "Prav ugoden trenutek sem našla," si je oddahnila kmetica, ko je potovka zavila koj v prvo hišo in je sama hitela k Božičevim.

"Glej jo, glej Lovračko! I, kdo bi si bil mislil, da bo tebe kdaj zaneslo k nam!" jo je sprejela Božička in se kar ni mogla načuditi obisku. "Prej bi se nadejala smrti kakor tebe."

Sedli sta v sobi in začeli kramljati o nekdanjih časih in tegobah, ki jih življenje človeku sproti siplje na pot. Slabi časi so, kmetija je sama izguba. Če še gospodarja ni je dvakrat narobe.

"Zakaj pa ne daš sinu?" je menila Božička.

"Saj pravim tudi jaz. Fantu bom dala, pa bo mir. Za gospodarja in gospodinjo so moja pleča že prestara."

Potem je pogovor zastal. Božička je pokajševala, Lovrački je zastajala beseda. Šli sta gledat v hlev, v kozolec in po vrtu, kjer jima je prišla Marjeta naproti. Lovračka jo je večje ogledovala, če ni morda objokana, toda Marjeta je bila vedra in razigrana in je veselo pozdravljala kmetico.

"Vidiš, takele gospodinje bi bilo treba k nam, pa bi šlo."

"Zdaj je Božička razumela. Hitro je prečenila koliko je Miha star in kakšna je kmetija, pa ji je misel ugajala.

"No, no, naša je še mlada in ji roji včasih kakšna neumna po glavi. Če bi pa prišel pravi, ne bi se branila."

Lovrački je odleglo.

"Tako sem dejala, veš Božička; naš Miha je kakor olje. Dela za tri, hude besede pa ni nikoli slišati. Otročji res ni več, zato je pa skrb in dobrega srca."

In govorili sta sem in tja in sta se že skoraj domenili, ko jima potovka Katra pride po dvorišču naproti:

"Dober dan, mati Božičeva! Jajčka in maslo bom letos plačala kakor zafran! Saj mi boste prihranili."

"Ej, nekaj bo že."

"Kje imate pa Marjeto?"

"Vražja baba," se v srcu jezi Lovračka.

"Da jo je moral zlođej prinesiti sem!"

jo izbico. Lovrački se zdi, da sliši ihtenje od tam. Zato toliko bolj hiti in ne odjenja, dokler se z Božičko ne domenita.

"Veš, Lovračka, če bi prišla kaka druga, ne bi dekleta nič silila. Tebi pa zaupam, ker vem, da si bila skozi pametna ženska. Naša Marjeta je še mlada in ji včasih roj gospoda po glavi. Saj veš, kako je v takih letih. Upam pa, da boš znala ti najti pravo pot."

"Kakopak! O, nič se ne boj! Naš Miha, saj ti pravim, jo bo na rekah nosil. Zato sem tudi dejala, da vsaki ne privoščim takega moža. Najprej sem rekla, povprašam pri Božičevih. No, vidiš, tako je."

Zmenila sta se, da bosta Miha in Marjeta na veliko nedeljo oklicana enkrat za trikrat, v ponedeljek pa stopita pred oltar.

"To je kar sredi pomladnega dela. Takrat se človek najlažje privadi, ko ni dosti časa misliti na neumnosti," je modrovala Lovračka in ni niti marala, da bi Božička priklicala hčer.

V svoji izbici je med tem obupno ihtela Marjeta. Veliki teden bi jo bil moral priti zasnoviti Lovro, a namesto njega dobi tako novico. Še pred štirinajstimi dnevi ji je pisal. Potem nič več. In zdaj je mrtev, ona pa sama z upanjem pod srcem.

Mati ji je pod večer povedala, po kaj je prišla Lovračka in kako sta se dogovorili, Marjeta pa je samo topo odkimala:

"Za ves svet ne morem, mati! Miha mi ni storil še ničesar hudega, da bi mu morala lagati."

"Bodi no pametna!"

"Pametna sem in hočem biti tudi poštena," je odvrnila hči in ni hotela nič več govoriti o tem. Prejokala pa je vso tisto noč in potlej ni mogla vstati nekaj dni. Ko pa je prvič spet prišla na dvorišče, je bila bleda in kakor omotična, prav nič več podobna nekdanji živahni Marjeti.

Na cvetno nedeljo sta se Lovračka in Miha po maši pripeljala k Božičevim. Božička ju je veselo sprejela in ju začela gostiti za belo pogrnjeno mizo.

"Saj mora tudi Marjeta vsak čas priti iz cerkve," se je opravičevala, ko hčere le dolgo ni bilo. "Je šla včeraj k spovedi in je bila danes pri obhajilu. Saj vesta, pred takim korakom in še nekaj bolehnja je."

"O pri nas jo že pozdravimo," je hitela Lovračka, ki je skozi okno že zagledala prihajati Marjeto.

"Danes si se pa dolgo zamudila," jo je sprejela mati.

Miha je mencial. Vodenost sive oči so se mu svetile, ko je v zadregi pogledaval zdaj Božičko, zdaj mater.

"Tak vsaj dober dan ji vošči," ga je nalahno s komicem sunila Lovračka.

Miha se je zamajal in ponudil Marjeti lopatasto dlan:

"Bog daj srečo, Marjeta! Če Bog da, upam, da pojde vse po volji in kakor se spodobi."

"Bog daj," je brez naglasa odvrnilo dekle. "Obljubljeno mi je in upam, da ne ostane pri prazni besedi."

"Tak si za to," se razveseli Miha. "Hvala Bogu! Vso pot me je skrbelo."

"Mene tudi, a v župnišču so mi rekli, da bo v dobrem mesecu vse urejeno."

"Kaj bi čakali cel mesec," seže Lovračka vmes, "jaz mislim, da bi med tednom opravili pri notarju, v nedeljo bi vaju pa kar oklicali enkrat za trikrat, a na veliki ponedeljek bi lahko stopila pred oltar."

"Tisto pa kar, če imate nevesto! Jaz nimam nič proti temu, ker grem k usmiljenkam."

Miha je prebledel in omahnil na klop. Božička je sklenila roke, Lovračka pa se je premagala, češ:

"Če koga Bog kliče, potem seveda ljudje nimamo besede."

In se je hitro odpravila s sinom proti domu.

"Sem vedela, da ne bo sreče, ko mi je ta pošast prišla na pot!"

"Kdo?" je topo vprašal sin.

"Tiste pol Katre zanikarne!"

Ko je Miha doma izpregal konje, je prišla Katra:

"Boste tudi vi, mati Lovračka, imeli kaj masla na prodaj? Jajčka plačam kakor zafran..."

"Plačaj svoj jezik in ga prodaj na dno peklenškega brezna!" je zaloputnila Lovračka vežna vrata pred njo.

"Saj sem vedela," se je namrgodila Katra, "da bom spet jaz kriva, če bo kaj narobe! Ali sem jaz rekla Trebarjevemu, naj se pobije z avtomobilom?"

In potlej Mihi:

"Kar potolaži se, fant, ti že še preskrbim nevesto, če pa vse popoka, se zmeniva midva."

Spretno je odskočila, da je niso zadelo vile, ki jih je Miha zagnal za njo, s svatbo pa vzlic temu pri Lovračevih ni bilo nič. Prva resna preizkušnja je Miho tako oplasila, da se ni šel nikoli več ženiti in je ostal na gruntu rajši sam, kakor da bi mu še katera izvoljenka pobegnila v kloster.

Regerčan:

MRTVAŠKI OGLEDNIK PAVLE

V naši občini smo imeli gospoda Pavla Lojka za mrtvaškega oglednika. Bil je mož bolj male, čokaste postave. Poleg službe mrtvaškega oglednika je imel tudi službo grobokopa. Kaj in koliko sta mu te dve službi nesli, ne vem. Vaške ženske so pa včasih pristavljale, da Lojkova mati lahko z ocvirki zabeljuje svojemu možu, ker ima pač službo, ki mu nekaj grošev prinese. Poleg omenjenih dveh služb je bil tudi pri novomeški mestni godbi. Tolkel je na veliki boben, ki ga je ponosno nosil pred svojim trebuhom. Ker ni bil ravno visoke postave, mu je boben postavil skoraj čisto zakril. Glava oziroma kapa s cesarskim dvoglavnim orlom se je malo videla izza bobna.

V prejšnjih časih je vsak, ki je imel kako službo, bil že bolj imeniten. Lažje je kakega pol literčka stisnil, in to je veliko štel. Pavle je bil glede pijače zmernen, le tu pa tam si je kakega pol literčka privoščil, da je lažje potem kopal jame na pokopališču. Kopal jih je dolgo, menda nad petdeset let. Vaščani so včasih omenjali, da sta bila s starim pobožnim župnikom č. g. Peterlinom oba enako stara. Zato sta se tudi vedno dobro razumela.

Kot mrtvaški oglednik je imel Pavle službene naloge, da je moral vsakega mrliča osebno videti. Od domačih, ali bližnjih, če prvih ni bilo, je moral izvedeti, kedar je oseba umrla, koliko je stara, kakšno bolezen je imela, ali kakoršne koli smrti že je umrla. Navadno so mu vsaj premožnejše družine dale naročilo tudi za izkopanje groba. Kadar je bilo hkratu več mrličev v fari, je dobil za kopanje grobov pomoč. Nekoč, se še spominjam, da je bilo toliko mrličev, da so jim morali še ponoči kopati grobove.

Pavle je bil jako zaposlen tudi mesec pred Vsemi svetimi. Takrat so mu bolj premožne družine dajale naročila za okrasitev grobov na pokopališču. Obdal je grob z svežimi vazami, zasadil nekaj cvetic, itd. In padlo je nekaj kronic, zraven so ga ob Vseh svetih ali kakih nedeljskih popoldnevih ljudje povabili še na pijačo, in Pavle je imel kar prijetno življenje. Vsaj drugi mnogi so mislili, da ga je imel.

Pavle je bil resnega obraza. O kakih legendah, ali o kakih strahovih, ki jih navadno kar mrgoli na pokopališčih, ni Pavle hotel nikoli govoriti. Včasih je kakim pa-

metnim možem izjavil, da je vse pripovedovanje o strahovih le neumno čvekanje. V pogovorih z ženskami ali mlajšimi pa ni nikoli tega omenjal. Ni zanimal strahov, niti ne trdil, da so. To pa ga je delalo zagonečnega, zlasti pri ženskah. Te so pristavljale v pogovorih: "Pavle dosti ve, pa ne govori. On že ve, zakaj ne, ker mora, če treba, tudi ponoči k mrličem in na pokopališče." Zato je veljal pri njih Pavle za nekega skrivnostnega človeka, ki o duhovih in strahovih dosti ve, pa ne pove.

Pa še več so vedeli o Pavletu. Neka ženska, ki je pri nas čakala po zadnji maši še popoldanski večerni pri fari, je nekoč omenila: "Veste, tri večere preje, ko je moj stari umrl, sem videla v sanjah Pavleta, ki je prišel pod naše okno in pogledal v hišo. Takoj sem rekla, zdaj ne bo dobro. Res ni bilo; čez tri dni je naš oče umrl."

Hudomušni zidarji so imeli tudi svoje šale in trike. Nekateri so imeli take stvari za šalo, ki nič ne pomeni, drugi pa so brumno verovali v nje, da so resnični. Spominjam se starega zidarja v naši fari, ki je povedal sledečo dogodbo:

"Bilo je tega in tega leta, ko smo zidali hišo v vasi 'N', pri 'Ongavih'. Pa je z nami zidal tudi zidar 'L', ki je bil z vsemi žavbami namazan. Vedno je imel pri sebi žebelj od mrtvaške truge. Povedal ni, kdo mu jih je dal, pa drugje jih ni mogel dobiti kakor od Pavleta, ki grobove prekopal in v trohnelih krstah jih dobi, kolikor hoče. Tak žebelj je zazidal v steno in ko so se nastanili v novo hišo, je začelo v njej stršiti. Vedno je hodilo trkat na steno. Celo leto so to prenašali, potem mi pa povedo stvar. Gospodar mi je pokazal kraj, kje trka vsak večer. Razkopal sem steno in prav tam sem našel zarjavel skrivljen žebelj. Takoj sem vedel, kaj je, da je bil to žebelj od mrtvaške truge. Nesel sem tisti žebelj do pokopališča in ga vrgel tja čez zid. Od tistega časa ni več trkalo."

V nekem drugem slučaju mi je nekoč pravil resen mlad fant, kako mu je mrtvaški žebelj pomagal v njegovi zadevi. Par let se je trudil, da bi si zaredil golobe. Več parov jih je kupil, imel nekaj dni zaprte, a ko jih je izpustil, so se kmalu potepili in porazgubili. Pred vsem pa, kadar mu je kragulj umoril sameca ali samico, se je drugič kmalu potepel. "Potem," pravi, "sem nekoč to stvar pripovedoval nekemu bera-

V. Calderon:

ZELENO PEKLO

Bili smo še dva dni oddaljeni od prihodnjega pristanišča. S kapitanom sva si preganjala čas ob kartah in črnem pivu. Zmotil naju je mlad častnik in se z eno roko na čepici opravičil:

"I am sorry, sir" — žal mi je, da moram motiti ...

V spodnjih prostorih ladje, kjer je zrak okužen z vonjem po smoli in polenovkah, je umiral mornar in v slabi angleščini rotil in prosil, naj polščejo koga, ki razume špansko. Zato se je častnik drznil priti v kapitanovo kajoto. Nerač in slabo razpoložen sem mu sledil po opolzkah polžastih stopnicah, po hodnikih, kjer so se Angleži obliževali z vodo; polkrvni črnici pa plesali svoje barbarske pleske.

"Tu je," je zamrmral častnik pred neko kojo, pred katero sta dva ladijska vajenca vadijala.

Iz temnega prostora mi je butilo nasproti tisto svojevrstno ozračje spodnjih kabin, ki nevajenemu človeku povzroči omotico: gosta, gorka sopara strojnega olja, smole in angleškega tobaka. Skozi okroglo okence je je prihajalo tako malo svetlobe, da sem bolnika v njegovi viseči mrežnici iz jadrene komaj razločil. Ko sem ga pozdravil v španščini, je prelelel njegov žolti obraz lahen drget. Dvoje tresočih se, potnih rok se mi je dvignilo nasproti.

"Senjor," je jecljal, "kakšna sreča!"

Kako je pa še-le zasijal njegov obraz, ko sem mu povedal, da sem tudi jaz Peruaneč! Že štirinajst dni ni imel prilike, da bi izpregovoril s kom le eno besedo v svoji materinščini, a vendar mora, na vsak način mora pred svojo smrtjo komu razodeti ono grozno, ki je uničilo vso njegovo skromno srečo in življenje. Iz strahu, da ne bi se mu izmuznil, je krčevito držal svojo roko.

"Da, senjor ... iz Callao sem ..." je prišel v mrzličnem razburjenju. "Pri Materi božji, ostanite nekoliko pri meni, rotim vas. Kmalu bo vse pri kraju in ne bom vas več nadlegoval. Tu, pa prstan in pa to-le sličico izročite moji materi, da, in še ta-le zavojček. Iskrena hvala, senjor! Ali vas ne utrujam preveč? Ne? Hvala, tisočkrat hvala! ...

Zakaj sem šel v Iquitos? Kakor vsi; da bi si pridobil premoženje. Ne hodite tja, senjor, nikdar ... nikdar! Ali poznate pragozd? Oh, pripovedovali so vam o tem peklu? Ako dospe človek ponoči, leta okoli kakor brezumen, s peno na ustnicah rjove, da hoče stran, daleč, daleč stran.

Če bi se dalo v taboru le spati! Toda vse kriči, vse poje, vse toži, senjor. Divje zveri niso najhujše, tudi ne sikanje kač klopotač, ki vzbuja grozo celo med Indijanci. Pokonci kakor človek se bliža in bje z repom po kavčukovcih. Toda opice, senjor, ki človeka preganjajo in zasmehujejo! In papagaji! Njihov smeh gre skozi ušesa kakor bodeča žica. Vsako streljanje je zastoj! Jaz sem bil vstal in izstrelil nekaj patron, toda zlo je, videti pragozd v mesečini. Nihče ne ve, kaj vse leta okoli, nihče ne pozna korakov, skrivnostnih šumov, ki se izgubljajo pod drevjem ... Samo eno je lepo, oni čudoviti vonj! Vonj, senjor, ki ga človek nikdar ne pozabi. Zaradi njega bi se vrnil tja ...

Zjutraj zarana — ravno sem bil hotel oditi iz tabora obdelovat kavčukovce — nas je sklical skupaj don Cristobal, Braziljanec: "Mravlje prihajajo!" In kakšne mravlje! Kakor mezinice debele — rujavo morje, so prihajale preko jase proti taboru. Stotine jih morete streči, senjor, toda milijone? Treba jim je dati prosto pot. Toda preden smo zbežali, je preplašen modras pičil našega gospoda. Tu pomaga samo eno. Odpri smo nekaj patron, stresli smodnik na rano in ga zažgali. Vse meso se je razpočilo, raztrgalo v cunj. Rešili smo ga. Toda pot, ki je sledila nato! Dona Cristobala smo nosili na nosilih, ki smo jih naredili iz vej in rogoznic. V vrhovih cedar so ždele črede opic in nas obmetavale s suhi mi vejami. Papagaji so vreščali, kakor bi hoteli naš prihod javiti celemu gozdu. Ako se je kaka jata dvignila v zrak, nismo mogli gledati za njo, kajti blesk barv nas je slepil kakor solnce. In deževalo je pšice, ne da bi vedeli odkod. Padale so vedno od zgoraj nizdol, kakor z neba. Kff ... kff ... so prebodle krščenega človeka, preden je imel čas obuditi kes, in ga pribile na tla.

Patron nam je po portugalsko zaklical, naj streljamo. Toda kam, senjor? Po vsem gozdu je šumelo in šelestelo ... Toda še huje je, če nastane tihota! Drhte pričakuje človek, kaj neki bo sedaj: zver, pšica, ali kaj vem kaj! Eden mož je dobil beriberi — mrzlici podobna bolezen, senjor; toda čeljusti šklepetajo in možje umirajo kakor muhe. Kaj sem že rekel? ... Da, bolnik je začel kričati kakor blazen, se dvignil in se z enim skokom zakadil v vodo, ki ga je takoj požrla. Ostale smo morali z revolverjem v roki zadržati, da niso skočili za njim. V močvirju je mrgolelo kajmanov (krokodilov). Kinin je pošel do zadnjega praška.

Toda utrujam vas, senjor! V tem peklu sem živel; ne le živel, marveč sem se mu celo privadil. Dolgo časa sem ostal pri miroljubnem indijanskem plemenu. Zakaj? Senjor, vzel sem za ženo čedno Indijanko, ki mi je podarila majhnega Indijanca. Pogledajte sliko. To je moj sinko. Tistega strašnega dne sem šel sam na delo. Drugače mi je vsako jutro pomagala delati zarez v kavčukovce, zvečer sva pa hodila po sok, ki se je čez dan iz zarez nakapljaval v posode.

Ali ste kdaj slišali o skrčatu machacui? O metulju, ki je modras? Da? Kaj pravite na to? Ali ni krasna, ta mala, letéča cvetica? In vendar ima strupeno želo! ... Letala šele zvečer, ker je napol slepa. Kakor hitro postane hladnejše, zapusti svoje skrivališče kakor netopir in odbrenči v ravni črti tje, kjer vidi kako luč. Proti večeru je tedaj odšla moja Indijanka s sinkom, da bi pobrala čaše s kavčukovim sokom; ko se je stemnilo, je prižgala laterno. Prifrčal je machacui, kakor sem vam rekel; otrok je nemilo zakričal, a nisem umel zakaj. Toda mati je poznala te strašne živali, opazila krvavečo ročico in se divje ozirala na vse strani, kakor bi iskala pomoči. Senjor, samo Indijanka je zmogla kaj takega! Bliskovito hitro je pokleknila, nabrusila nož, potem ... potem pa odsekala otroku roko do komolca. Tako sem čutil bolečino, kakor bi odsekala roko meni! Krik in ječanje je bilo toliko, da se je zdelo, da je gozd utihnil. Kakor brez uma sem hotel otroku ročico privezati nazaj. Mati je s kosom srajce ovila šulico in brez besede teka v smeri proti taboru, kjer bi morda utegnil pomagati patron, ki se je nekaj spoznal na

medicino. Tekla je skozi temačni gozd, poln brenčočih, svetlikajočih se žuželk, rjovečih zveri in rožljajočih kač klopotač. Tako je tekla celo uro, ne da bi le za hip postala, za njo pa jaz, z naperjeno puško za tigra. Tedaj se je mati nenadoma zgrudila, zadela jo je kap — in tu je umrlo tudi moje dete, sredi tega peklenskega gozda... Ležalo je pod drevsom in ječalo. Tedaj je skočil tiger, ki nam je bil sledil, z enim skokom iz teme, zgrabil malega z zobmi in izginil z njim v gošči ...

Ne vem, kako sem prišel v Manaos; tam

sem se takoj vdinjal na ladjo, da bi se vrnil domov ... Bil je krasen metulj, senjor, metulj s strupenim žalom. Povejte mi v imenu božjem, kako se je moglo kaj takega zgoditi? Bil je lep, pisan metulj, prekrasen metulj ...

Njegove potne roke, ki so držale mojo desnico, so se krčevito stisnile in priprosti mož je umrl z besedo machacui na ustnicah.

Ko sem odprl mali zavoj, sem našel v njem rujavo in izsušeno ročico njegovega otroka.



DOGODBICE

Leta 1925 sta Briand in Cayaux po daljšem času zopet sedela skupaj v isti vladi g. Painleveja. Ko sta se predhodno pomirila in sprijaznila, je Cayaux stopil k Briandu, mu stisnil roko in dejal:

"Želim vam od srca vse, kar vi meni želite!"

"Vidite, že zopet pričenjate spor," je odvrnil Briand, "dasiravno sva sklenila, da se ne bova več prepirala."

V kuloarjih francoskega parlamenta so se razgovarjali o posameznih francoskih državnikih in njihovih lastnostih. Prišli so tudi na Poincareja in Brianda. "Stari tiger" Clemenceau je svoja protivnika opisal:

"Med njima je brezdvoma velika razlika, Poincare zna in ve vse, a ne razume nič; Briand ne zna ničesar, a razume vse."

Briand se je zelo rad razgovarjal s časnikarji. Nekoč jim je pripovedoval:

"V trgovino s porcelanom je prišel elegantno oblečen gospod. Dvignil je palico in razbil izložbeno okno. Ljudje z ulice so nam ploskali in klicali: Živio!"

Kmalu za tem je prišel starejši gospod in pričel popravljati okno, zbirajoč košček za koščkom, ki jih je razbil strastni predhodnik. Nihče ga ni občudoval niti mu klical: Živio. Taka, dragi tovariši in prijatelji, je moja usoda, da moram vedno igrati tega starega gospoda.

Pred nekaj desetletji se je v listih pojavila vest, da je Knut Hamsun izginil med vožnjo v Ameriko. Nekaj dni pozneje pa so listi poročali, da Hamsun ni izginil in da sploh ni potoval v Ameriko. Sedel je mirno na terasi svoje hiše na Norveškem in je pisal novo knjigo. — Drugič so prijatelji in znanci povabili Hamsuna v Berlin. Hamsun je naročil, naj pridejo drugi dan, ker hoče nekoliko preštudirati njih vprašanja. Ko pa so se drugi dan znašli v stanovanju, se je Hamsun že davno odpeljal proti Nici.

Bivši ravnatelj dunajske Državne opere Franz Schalk je poslušal nekoč skladbo mladega glasbenika v eni sprednjih lož velike koncertne dvorane. Naslonil je glavo na oba komolca in si je zakril oči z rokama. Tedajci je stopil k njemu komponist Bela Haas ter mu je zašepetal v uho: "G. ravnatelj, tako sedijo ljudje v secesiji, tukaj morate sedeti drugače!" Pri teh besedah mu je z obema rokama zamašil ušesa.

Majhen bankir je nekoč potožil baronu Rothschildu, da je neki njegov dolžnik odpotoval v Carigrad, ne da bi mu pustil zadolžnice. "Veste kaj," je dejal Rothschild, "pišite mu, naj vam nemudoma plača 50 tisoč frankov, ki vam jih je dolžan." Nato bankir: "Saj mi ni dolžan 50.000, ampak samo 10.000 frankov." "Seveda," je nato pripomnil Rothschild, "ampak 50.000 morate napisati zato, da bo priznal teh 10.000, ki vam jih dolguje."

BUY U.S. GOVERNMENT WAR BONDS!

Veselo in zadovoljno Velikonoč

ŽELI VSEM SVOJIM VLAGATELJEM IN KLIJENTOM

Metropolitan State Bank

URADNIKI:

JOHN B. BRENZA, predsednik
STEVEN S. TYRAKOWSKI, podpreds.
JULIUS C. BRENZA, podpreds. in blag.

— NAŠA BANKA IMA NAD \$9,000,000.00 PREMOŽENJA

— PREISKUŠENA GLEDE VARNOSTI IN ZANESLJIVOSTI

DIREKTORJI:

JOHN B. BRENZA
STEVEN S. TYRAKOWSKI
JULIUS C. BRENZA
DR. SYLVESTER R. BRENZA
JOSEPH ZIENTEK

2201 West Cermak Road

TELEFON CANAL 1955

Chicago, Illinois

NAŠA BANKA IMA REKORD

● Da jo ni bilo treba nikdar reorganizirati. Nikdar ni bilo potrebno nas obveščati v naprej za dviganje hranilnih ali pa komercialnih vlog. — Ni bila nikdar zaprta za promet. — Bila je vedno otvorena za business na vsak poslovni bančni dan. — Nikdar ni dolgovala računov.

VARNOST IN JAMSTVO

● Vse vloge na naši banki so zavarovane pri "FEDERAL DEPOSIT INSURANCE CORPORATION", katere ustanove je ta banka član. — Vsaka posamezna vloga je zavarovana do višine \$5,000.00. — Trgovci, obrtniki, ustanove, društva so vabljeni, da začno pri nas s čekovnimi in hranilnimi vlogami.

VEDNO SMO NA RAZPOLAGO

● Posameznikom, ustanovam in komurkoli potreba, kadar potrebujete kakih nasvetov, bodisi glede vlaganja vaših prihrankov, investiranja vašega denarja ali v kakršnihkoli denarnih ali gospodarskih zadevah. — V vsakem slučaju vas vabimo, da pridete in se z nami posvetujete.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine jamči Vam
in Vašim otrokom

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 128.43%

Najstarejša slovenska podporna organizacija
v Ameriki... Posluje že 51. leto.

Članstvo: 39,811 Premoženje: \$5,900,000

Če hočete dobro sebi in svojim dragim, zavarujte se pri najboljši, pošten in nadovalentni podporni organizaciji, **KRANJSKO-SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE**, kjer se lahko zavarujete za smrtne, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate sedanje dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če še niste član ali članica te močnega in bogate katoliške podporna organizacije, potrudite se in pristopite takoj.

Za pojasnila o zavarovalnici in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev
K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD V LASTNEM POSLOPU

351-353 No. Chicago Street, Joliet, Illinois

**PRVI SLOVENSKE POGREBNI ZAVOD
V CHICAGU**



LOUIS J. ZEFAN

1941 W. Cermak Rd., Chicago, Illinois
Phone Canal 4611

NA RAZPOLAGO NOČ IN DAN.

Najboljši avtomobili za pogrebe, krste in šenitovanja.—Mrtvaška kapela na razpolago brezplačno.—CENE ZMERNE.

ODKRITJA NA VELIKONOČNI DAN

Velikonočna nedelja ni samo dan, ko odkriva marsikdo izmed nas prve sle pomladi, temveč tudi dan odkritij prav velikega slova. Tako so nemirni svetovni mornarji baš na ta dan napravili tri velika zemljepisna odkritja, izmed katerih so dve ovekoveli celo z imenom samega praznika Velike noči. Florida, ki so jo oči belokozcev prvič videle na ta dan, namreč ne pomeni na kratko "dežela cvetja", kakor po večini mislimo in kar bi ji bilo v ostalem tudi zaslužno ime, temveč "deželo Velike nedelje", ki se imenuje v španščini Pascua del Florida. Na ta dan, leta 1512 ali 1513, to se ne da več ugotoviti, je nekdanji Kolumbov podčastnik Ponce de Leon prvič postavil svojo nogo na ta čudoviti polotok, ki je sicer že pred tem krstom imel svoje ime, namreč Bimini. Pod tem imenom so ga poznali španski pustolovci vsaj iz fantastičnih pripovedi, ki so vedele med drugim poročati, da izvira tam studenec, ki daje človeku večno mladost.

In velikonočna dežela Florida je v resnici izpolnila, kar so si ljudje obetali od pravičnega "otoka" Biminija. Ni izpolnila teh obetov sicer Ponceju de Leon, pa čeprav je svojemu kralju poročal, da je res odkril "studenec mladosti", da se je njegova žena Dolores kopala v njem in da se mu vidi od tedaj mlajša. Obljuba se je izpolnila šele nekoliko stoletij pozneje, ko so Američani napadli Špance z njihovim slabim gospodarstvom iz dežele in so jo potem smoteno pretvorili v največjo deželo počitniškega življenja in luksuza na zemlji. Danes je za neštete ljudi v resnici vir mladosti, kajti v tej deželi vlada večni junij, poletja niso nikoli tako vroča kakor pri nas, zime

niso nikoli hladnejše od naših binkoštnih dni. Pri tem pa ni Florida nikakor dežela samo za milijonarje, kakor bi bilo sklepati iz pretiranih poročil o obeh razkošnih kopaliških krajih Miamiju in Palm Beachu. Vsako zimo prihaja sem skoraj milijon ljudi s skromnejšimi denarnicami, da si odpočijejo v večnem soncu in večnem zelenju nešteti njenih letoviških krajev, ki delajo za to sezono posebno reklamo pod geslom: Pridite in ne boste živeli dražje nego doma!

Tudi druga dežela, ki so jo odkrili na Veliko nedeljo, nosi svoje ime po njej. To je sloviti Velikonočni otok, ki leži v najoddaljenjšem in najbolj samotnem delu Tihega oceana. Domačini so ga imenovali prej Rapanui in prav za prav ni posebno velika "dežela". Je to le majhen otok, ki ima komaj 118 km površine, nekoliko po 500 m visokih hribov in danes še 250 prebivalcev. Toda nekoč je živelo na tem otoku baje 10.000 ali celo 20.000 duš, ponašale so se s posebno kulturo in bohotni tropski gozdovi ter vrtovi so pokrivali zemljo, ki danes nima drevesa, ki molči in ki se ne more ponašati s svobodnimi ljudmi, kajti ves otok ima v našem neke čilska družba, ki ga je obljubila s svojimi čredami in pastirji. Edino nekoliko stoletnih, kamenitih stvorov govori še o nekdanjem sijaju tega konca sveta.

Ti kameniti orjaki so otoku v ostalem s svojo skrivnostjo, ki ne bo pač nikoli razodeta, priskrbeli svetovno slavo. Sicer žive baje še nekateri stari domačini, ki bi vedeli o kamenitih idolih nekaj povedati in razložiti do neke mere prastaro pisavo, ki jo je ustvarilo ljudstvo Rapunijcev, a bržkone bo umrl

še zadnji izmed teh praprebičvalcev, preden bo mogla znatnost zvedeti kaj določnega o uganki njihove dežele in njihovih skrivnostnih prednikov, o katerih ne ve nihče povedati, kdo so bili in odkod so prišli. Posebnost Velikonočnega otoka je ta, da so odkrili na njem edino "pisavo Južnega morja", kar jih pozna. Malostevilne table s temi napisi, ki so se še ohranile, kajti večino so odkritelji v slepem uničevalnem besu sežgali, predstavljajo neprecenljiv kulturni dokument in to tem bolj, ker je v zadnjih letih baje uspelo, da so bistvo teh napisov uganili in zvedeli iz njih podatke o najbolj čudni veri, kar jih je kdaj bilo na svetu.

Najčarobnejše odkritje Velike noči pa se je primerilo gotovo tedaj, ko so Angleži zagledali prvič čudovite obrise najbolj krasnega izmed vseh pacifiških otokov, otoka O'haiteija, o katerem je sanjalo vse sedemnajsto stoletje, ki je videlo v njem otok zemeljskega paradiza, otok ljubezni, "Novo Kitero". Danes se ta otok imenuje Tahiti in ga proslavljajo kot najlepši in najbolj zdravi izmed otokov Tihega oceana. Vsi njegovi opisi govore o pravičnem deželi najbolj nežnih barv, mehkih ljudi, cvetličnega vonja, šumenja palm, idiličnih pesmi in tropskega žara. Ti opisi pa tudi ne pozabijo povedati, da tudi tukaj ni neskalsena sreča doma, če pogledaš stvar po bliže. Kuga, boji, nemiri so udarili prvotno prebivalstvo, ki je začelo sprva počasi, potem hitro izumirati. Ljudje so kakor povsod spremenili tudi ta raj v vse preveč zemeljsko prizorišče. Edino narava je tu kakor nad Florido še vedno nadzemeljsko lepa, od daleč se ti vidi, kakor da bi ležal nad tem kosom zemlje večni, čarobni, žareči velikonočni dan.

IN ZOPET SI VOŠČIMO!

Naj bodo še tako temni dnevi vojnih strahot po raznih delih sveta, kljub temu imamo še vedno velikonočni praznik, Kalvarijo in Božji grob, ki je največje upanje vernim zemljanom, ker je za Velikim petkom nastopila Velika in vesela nedelja za vse vernike.

V imenu naših podjetij: Trgovine s pohištvo in Pogrebnega zavoda želim in voščim vsem somišljenikom veselo Alelujo!



ANTON GRDINA

Lasnik podjetij, ki obstoje že 41 let.

CLEVELAND, OHIO



BLAGOSLOVLJENO VELIKONOČ

Mir našega Vstalega Gospoda, da bi bili deležni Njegove velike Milosti, Njegove Ljubezni, da bi imeli mir v okvirju svetosti svojih družin in da bi Kristusov Mir zavladal po vsem svetu, iskreno in pristrčno želijo svojim dragim faranom in vsem

Duhovniki pri sv. Štefanu:

REV. P. EDWARD, O.F.M., župnik.

REV. P. ANDREW, O.F.M., pomočnik

REV. P. LOUIS, O.F.M., pomočnik.

56 LET DELA IN USPEHOV

SLAVI LETOS

ST. PAUL FEDERAL

SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION

2116 W. CERMAK ROAD

TEL. CANAL 2138

CHICAGO 8, ILLINOIS

Naš zavod je zadnja leta narastel, da sega njegovo premoženje nad

\$5,000,000.00

Vlagatelji in drugi se oglašajo in obračajo iz vse Chicage za zanesljive in konservativne vloge za vse razne namene. Obračajo se na nas tudi za posojila, ker te nudimo po najboljših pogojih. Kupujejo od nas prve vknjižbe, ker jim nudimo v tem oziru najboljše investicije.

Vabimo tudi vas, da se nam pridružite. V našem uradu lahko vse opravite v slovenskem jeziku. Tudi lahko nam pišete v slovenskem jeziku za vse kar bi radi pojasnili. Predsednik naše ustanove je Slovenec Mr. Frank P. Kosmach.

VESELO ALELUJO IN VELIKONOČ VSEM VLAGATELJEM IN PRIJATELJEM!

NAŠ ZAVOD

je včlanjen pri Federal Savings & Loan Insurance Corporation, pri Federal Home Loan Bank of Chicago, pri United States Savings and Loan League, pri Illinois Savings and Loan League in pri Illinois Savings and Loan Council.



PRI NAS

je vsaka vloga zavarovana do višine \$5,000.00, kakor na vsaki banki. Naš zavod nudi najboljše investicije. Od vlog pa plačuje 3% dividend. Za vsa nadaljna pojasnila se obrnite vsak čas na naš urad, ali pišite na naš zgornji naslov v slovenskem jeziku.



Frank P. Kosmach

Predsednik ustanove

ST. PAUL FEDERAL SAVINGS
AND LOAN ASSOCIATION
OF CHICAGO

Vsem odjemalcem sloveče

"PITTSBURGH PAINT"

želimo prav veselo in zadovoljno
VELIKONOČ IN NAJVESELEJŠE PRAZNIKE!

Zaščitite vaše domove in hiše s

"PITTSBURGH PAINTO"

ki jo ima v zalogi vaša znana slovenska trgovina

MEDEN'S HARDWARE

MILTON MEDEN, lastnik

1804 W. Cermak Rd. -- Chicago, Illinois

Phone: Seeley 7838



VESELO IN RADOSTNO VELIKONOČ

želi vsem odjemalcem, prijateljem in znancem

KORENCHAN GROCERY

SLOVENSKA GROCERIJA

Telefon Canal 6399

2313 So. Wolcott Ave., Chicago, Illinois

Vsem našim odjemalcem se iskreno zahvaljujemo za naklonjenost in obenem se za isto uljudno še nadalje priporočamo. Za velikonočne praznike in za vse druge čase v letu, dobite v naši trgovini vse kar potrebujete v grocerijskem oziru.



VESELO ALELUJO IN MNOGO PIRHOV

želim vsem rojakom Slovincem, posebno vsem
mojim klijentom!

ANTHONY J. DAROVIC

SLOVENSKI ODVETNIK V CHICAGO

URADUJE NA:

2209 West Cermak Road
Telefon Canal 5086

IN NA:

1904 West Cermak Road
V PISARNI:

RELANCE FEDERAL SAVINGS & LOAN ASS'N.
Chicago, Illinois

Rojakom iskreno želim, da bi v tekočem letu ne imeli nikakih težav in sitnosti. Za slučaj pa, da pridejo kake težave, tedaj pridite k meni, da vam pomagam iz njih.

Vesele velikonočne praznike želi vsem

PHILIP P. BLISS

Zastopstvo za

VSE VRSTE ZAVAROVALNINE

175 W. Jackson Blvd., -- Chicago, Illinois

Telefon Harrison 0638

Mi specializiramo že dolgo vrsto let poklicno v zavarovalništvu. Posebno se priporočamo društvom, kakor trgovcem in obrtnikom ter posameznikom za zavarovalnino proti tatvini, ropu, itd. Ako ne morete dobiti zadovoljive zavarovalnine in pogojev kje drugje, tedaj sporočite nam, kake vrste zavarovalnine želite in skušali vam bomo postreči mi.

Zavarujemo proti ognju in sprejemamo vse vrste zavarovalnine.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

želi vsem svojim vlagateljem

RELANCE

FEDERAL SAVINGS AND LOAN
ASSOCIATION

(SLOVENSKO HRANILNO in POSOJILNO DRUŠTVO)

1904 W. Cermak Rd., -- Chicago, Illinois

Telefon Canal 7130

Uradniki:

LEO JURJOVEC, predsednik JOHN J. PETROVIC, tajnik
ANTON J. DAROVIC, podpreds. JOS. KUKMAN, blagajnik

Direktorji:

JOHN SEVER, ANTON TOMAZIN, FRANK KOZEK,
JOHN LUKANICH in FRANK BANICH.

ZIVA KRI ZA IWO

V celi zgodovini ameriških marinov ni bilo bolj krvavega boja kakor na otočku Iwo, ki so ga Amerikanci pred kratkim zavzeli z velikanskimi žrtvami. Pri tej priliki so zdravniki rešili življenje mnogim našim ranjenim marinom s svežo krvjo,

ki so jo letalci z letali prevažali obdano z ledom iz San Francisco na Guam, iz Guama pa na Iwo; cela dolga pot je trajala samo nekaj ur. Zdravnik četrte marinske divizije Comdr. R. S. Silvis pravi, da je bilo rešenih pet življenj, ki bi jih čisto gotovo ne bilo mogoče rešiti, ko bi zdravniki ne imeli na razpo-

lago žive krvi, ampak samo navadno krvno plazmo. V koliko drugih slučajih je živa kri pomenila razliko med življenjem in smrtjo, se z gotovostjo ne more dognati, domneva se pa, da je bilo takih slučajev morda nekaj sto, pravi omenjeni zdravnik.

VESELO VELIKONOČ

želim prav iskreno vsem ljudem 21. Warde in vsem, ki služijo
v vojski naše domovine!



ALDERMAN JOSEPH F.

ROPA

WARD-COMMITTEEMAN

21. WARDE



PRAV VESELO VELIKONOČ

vsem našim prijateljem tu doma na domači fronti ter vsem našim fantom
in dekletam v vojaški službi

želi prav iskreno

ODBOR DIREKTORJEV IN URADNIKOV:

STANLEY W. ROPA, predsednik
AL. C. ROPA, izv. podpredsednik

JOSEPH J. BARC, podpredsednik
KASPER ROPA, tajnik - blagajnik

DIREKTORJI:

ALD. JOS. F. ROPA, MICHAEL WLEZIEN in HENRY CZEKAJSKI
Odvetnik: CHESTER J. DANKOWSKI

Peoples Federal Savings and Loan Association of Chicago

1700 WEST 21ST STREET

CHICAGO, ILLINOIS

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

želim vsem prijateljem in vsem
rojakom Slovincem!

KOBALOVA GOSTILNA

VALENTIN in MARIE KOBAL,
lastnika

55th St. in Clarendon Hills Rd.

Telefon Hinsdale 2708

HINSDALE, ILLINOIS

Pri nas je na razpolago vrt za goste in proste zabave. Serviramo vse vrste pijače in prigrizke vsak čas. Oglasite se o priliki pri nas. Imamo tudi galsinsko postajo.

Zadovoljno in veselo Velikonoč in vse najboljše

želi vsem rojakom Slovincem!

FRANK BICEK

SLOVENSKA SANITARNA BRIVNICA

1928 W. 21st Street -- Chicago, Illinois

VESELO VELIKONOČ

želi vsem Slovincem!

JAMES GOLDEN

Zastopnik

METROPOLITAN LIFE INSURANCE CO.

Chicago, Illinois

MARYTON CAFE & RESTAURANT

ANTON in MARY GOLENKO, lastnika
Slovenska

GOSTILNA IN RESTAVRACIJA

2246 Blue Island Avenue, Chicago, Illinois

Telefon Canal 9189

Vsem našim cenjenim gostom, prijateljem in znancem in vsem Slovincem rojakom po Ameriki želimo VESELO IN ZADOVOLJNO VELIKONOČ.

Vsem najlepša hvala za patroniranje in obenem se priporočamo vsem še za naprej. Zunanji rojaki, kadar se mudite v Chicagu, obiščite našo gostilno in restavracijo. Pri nas dobita vsakdar, vsko uro gorke in mrzla jedila in vse vrste pijače. SE PRIPOROČAMO.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

želi vsem

ŠTEFAN G. TUPONICH

PRODAJAMO ZEMLJIŠČA, HIŠE IN ZAVARUJEMO PROTI
POŽARU IN VSE DRUGE ZAVAROVALNINE.

— Vsem se najtopleje priporočamo! —

1429 W. 18th Street -- Chicago, Illinois

Telefon Canal 1640

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

želi vsem Slovincem

ANTON KEGEL

— SLOVENSKA GOSTILNA NA DEŽELI —

Lastnik krasnega vrta, pripraven za poletne izlete ali piknike.

SE PRIPOROČAMO

Archer Avenue, Willow Springs, Ill.

Tel.: Willow Springs 99

Prav veselo Velikonoč vam želi

ZEFRAN FUNERAL HOME

— SLOVENSKI POGREBNI ZAVOD —

LOUIS J. ZEFRA, Funeral Director

ELIZABET ZEFRA, Registered Apprentice Embalmer

AIR CONDITIONED CHAPEL

1941 W. Cermak Road, Chicago, Illinois

Telefon Canal 4611

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

želim vsem rojakom Slovincem in bratom Hrvatomi!

PARK VIEW

WET WASH LAUNDRY CO.

FRANK GRILL, predsednik

1729 West 21st Street Tel. Canal 7172-7173

CHICAGO, ILLINOIS

MED VELIKONOČNA JEDILA

spadajo dobre prekajene žunko, doma delane klobase in druge take reči. Obenem imamo v zalogi vse vrste sveže meso, perunino, in vse kar potrebujete za velikonočne počitnice in druga peciva. Vse dobite pri nas! Se priporočamo za vaša naročila.

KUKMAN BROS.

SLOVENSKA GROCERIJA IN MESNICA

1900 West Cermak Road, Chicago, Illinois

Telefon Canal 0572

Vsem prijateljem in odjemalcem želimo veselo Velikonoč!

Veselo Alelujo in vesele praznike

želim vsem našim rojakom in rojakinjam, obenem priporočamo našo moderno slovensko pralnico slovenskim gospodinjam.

— NE POZABITE NAS! —

PILSEN LAUNDRY CO.

J. STAYER in J. STARC, lastnika

1158 W. 18th Street -- Chicago, Illinois

Phone Canal 3500

Veselo Velikonoč želimo vsem!

TELSER'S JEWELRY

Zlatnina, ure, strokovnjaki za očala.

— ZA GOTOVINO ALI NA OBROKE —

2205 W. Cermak Rd., -- Chicago, Illinois

Telefon Canal 5496

NE POZABITE KAMPANJE!

Prijatelji "Amerikanskega Slovence" ne pozabite, da je zdaj v teku kampanja "ZMAGE" za ta list. Pridobite svojemu listu kakega novega naročnika. Obenem obnovite vsi svojo naročnino, da boste dobili nagrado "GLOBALNI ZEMLJEVID". Najlepša prilika se vam nudi zdaj tekom praznikov. Ne pozabite tega!

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
želimo vsem odjemalcem in vsem Slovencem!

JOHN A. BLUTH

"ROYAL BLUE STORE"

SLOVENSKA GROCERIJA in MESNICA
1025 No. Center Street Joliet, Illinois
Telefon 2-3390

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
želimo vsem odjemalcem!

MARTIN GORSICH

SLOVENSKA GROCERIJA in MESNICA

900 No. Hickory Street, Joliet, Illinois
Telefon 2-2628

Vesele praznike vsem!

TOM MEERS COAL CO.

Zanesljiva postrežba s premogom v vseh slučajih. Vse vrste premog. — Jako nizke cene.

— PRIDITE SAMI K NAM, DA VIDITE —

116 Collins Street Tel. 5441 Joliet, Illinois

Vesele velikonočne praznike želim vsem!

DR. JOSEPH W. ZELKO

— DENTIST —

Ordinira od 9. do 12. dop. in od 1. do 5. pop. Zvečer od 7. do 9. in ob nedeljah po dogovoru.

Cor. Chicago & Jackson Sts., Joliet, Illinois
Telefon: 2-1764

RUBY STREET GROCERY & MARKET



A. GREGORICH, lastnik

V zalogi imamo vse vrste grocerijo, sveže in suho meso. Izdelujemo okusne doma narejene klobase. — Gospodinjam se priporočamo. — Obenem želimo vsem VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

154 Ruby Street Tel. 6886 Joliet, Illinois

Swan Bread

COLUMBIA BAKING CO.
JOLIET, ILLINOIS

ORANGE CRUSH

SQUIRT

ALLEN BOTTLING CO.

1012 Collins Street, Joliet, Illinois
Telephone 6417



FITZGERALD FURNITURE CO.

Trgovina s pohištvo
želi vsem odjemalcem in vsem Slovencem vesele velikonočne praznike!

JOSEPH E. SPELICH

101 E. Clinton St. Phone 5301 Joliet, Illinois
Trgovina odprta do devetih vsak ponedeljek. Ob drugih večerih po dogovoru.

Vesele velikonočne praznike

želimo vsem

CHISHOLM TIRE SHOP

PIKS LINDQUIST

Chisholm, -- Minnesota

MEH ZA SMEH

KAZEN

Učitelj zaloti Ožbalta, kako pod klopjo kvarta, in mu pripele gorko zaušnico.

"Ali veš," ga nato vpraša, "zakaj sem te oklofotal?"

"Vem, gospod učitelj, ker sem s kraljem jemal, namesto z damo."

OD MIZE IN POSTELJE

Pred leti so ločili zakon nekega nemškega princa, od mize in postelje, kakor se pravi. Seveda so tudi na dvoru mnogo o tem govorili. Neka princesa se je ob pripovedovanju globoko zamislila in naposled dejala: "Od mize in postelje! Torej jesti tudi ni mogel!"

Bivši izvošček je bil od sile primoran, da je postal sprevodnik na električni železnici. Na vožnji se je sestal s starim znancem.

— No, kako se ti godi, je vprašal znanec, ali si kot sprevodnik bolj zadovoljen, kakor kot izvošček.

— Služba sprevodnika je ravno tako za nič, kakor služba fujakerja. Ampak kot fujaker sem vsaj lahko izbral, koga bom povozil, zdaj pa moram vsakega psa povoziti, če se vleže na tir.

— Časih so ženske bolj trdne kakor moški. Neverjetne bolečine znajo prenašati.

— Ali ste vi zdravnik?
— Ne, čevljar, ali jaz vem, kako ozke čevlje nosijo nekatere ženske.

— A, slišite — to je pa že vrhunec nesramnosti! Najprej me povabite k sebi — potem mi ne daste nič jesti in piti — na konec me pa še napumpate! To je že od sile. Če ste me že hoteli napumpati, bi pa bili k meni prišli...

— A ja — da bi me bili ven vrgli.

Oče: Pepček — ali si moj?
Pepček: Ne vem — vprašaj mamico.

— Prej se je reklo vaši krčmi "Pri beli ovčici" — zakaj pa ste jo prekrstili in se ji pravi "Hudičev brlog"?
— Ker sem krčmo prepisal na svojo ženo.

— Kaj pa dela vaš sin?

VESELO VELIKONOČ

želi vsem odjemalcem

ERICKSON'S MARKET

GROCERIJA in MESNICA

Chisholm, -- Minnesota

Vesele Velikonoče želi vsem

GRAHEK'S AUTO PARTS & SERVICE

AVTOMOBILSKE POTREBŠČINE
VSE VRSTE

Telefon 500 Chisholm, Minn.

Vesele praznike želi vsem

WALLIN & TURPINEN

VSE VRSTE MOŠKA OPRAVA IN POKRIVALA.

104 West Lake Street Telefon 2686

CHISHOLM, MINNESOTA

ZADOVOLJNO in VESELO VELIKONOČ

želi vsem

FIRST NATIONAL BANK

Chisholm, Minnesota

SE PRIPOROČA ZA VSE BANČNE POSLE.

VSEM NAŠIM PRIJATELJEM ŽELIMO VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

PICHURICH TAVERN

JOHN SALVI, lastnik

Likerji — piva in vina vedno na razpolago.

Chisholm, -- Minnesota

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

želi vsem

FEDERATED STORES

129 West Lake Street,

CHISHOLM, MINN.

Telefon 364

Prisrčna velikonočna voščila

pošiljamo vsem potom tega lista

HAKE'S VARIETIES

VAŠO PRIJAZNO PATRONIZIRANJE ZELO VISOKO CENIMO.

Chisholm, -- Minnesota

EASTBROOK BAKERY

želi vsem svojim odjemalcem

veselo in zadovoljno Velikonoč.

H. EASTBROOK, lastnik

Chisholm, -- Minnesota

Prav prisrčna vlikonočna voščila

pošiljamo potom tega lista vsem odjemalcem

RUPP'S

POHIŠTVO in POGREBNIŠKA POSTREŽBA

Chisholm, -- Minnesota

VESELO VELIKONOČ

želimo vsem odjemalcem

ANTON PLUTH

REAL MARKET STORE

Chisholm, -- Minnesota

Velikonoč je čas cvetlic in tudi pri

CHISHOLM FLORAL CO.

216 W. Lake Street, Chisholm, Minn.

Telefon 939

VSEM ŽELIMO NAJVESELEJŠO VELIKONOČ!

Prav vesele praznike Vam želimo

CLARA'S LUNCH

Mi specializiramo v domačem kuhanju.

Pri nas dobite Plate Lunch za 40c

TUDI ICE CREAM

Chisholm, -- Minnesota

Zadovoljno in veselo Velikonoč

vam želi

ROY'S VARIETY

Chisholm, -- Minnesota

SE PRIPOROČAMO!

Veselo Velikonoč želi vsem

NORTHWEST GAS & POWER COMPANY

Chisholm, Eveleth in na Cloquet,

MINNESOTA

NEW CHISHOLM CAFE

Mi specializiramo v doma delanih italijanskih špagetih z mesnimi hlebčki in manjša naročila.

LOUIS AMISTADI

Chisholm, -- Minnesota

VESELO VELIKONOČ

želi vsem

RAATTAMA'S

Chisholm — Nasauk

Telefon 704 Telefon 48

MINNESOTA

Vesele velikonočne praznike

želim vsem našim prijateljem

ANTON MAHNE

Telefon 476 Chisholm, Minn.

Vesele velikonočne praznike

želimo vsem

SUNNY GRILL HAMBURGER SHOP

Chisholm, -- Minnesota